

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!

מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

זולפון
מרכז

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

28

**כשהרבי מלובביץ' הציג
להפחית שעות יהדות
בבתי הספר הממ"ד**

התוועדות מיוחדת עם הרבי
מטאלנא לרגל ג' בתמוז

10

**יש למישהו מתכון
להתרגשות משבת קודש?**
שאלת השבוע

4

ההופעה הראשונה שלי
אהרן רזאל

11

**בעלי תשובה מדברים על
בעלי תשובה**
עודד מזרחי

חשבנו שזהגענו לשנה אחת

24 שנה אחרי שהקימו את בית חב"ד
הראשון למטיילים, משתפים הרב
נחמיה ונחמי וילהלם בסיפורים
מדהימים וסודות מהבית
עמוד 16

זמני השבת
KENNEDY

כניסה יציאה

20:30	19:13	י-ם
20:31	19:28	ת"א
20:35	19:21	חיפה

**הקומקום
הבריאותי לשבת!**

KENNEDY.CO.IL | 03-9537790

דגן בוטיק
מגורי יוקרה באפרת

לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

דיסני
בנייה והשקעות

באמונה
בזיון אבם קביל

לפרטים: 052-6070199 • 1700-500-555

עולים להר הזיתים

מועצת בתי העלמין בירושלים ומשרד ירושלים ומורשת מזמינים:

ירושלים של מעלה

אברהם

פרד

בניצוחו של
יובל סטופל

בהר הזיתים

2 מפלי ארץ

מארח את

רחבת מלון
שבע הקשתות

יום רביעי, ז' בתמוז 10.7.19 **חנן בן ארי**
יום חמישי, ח' בתמוז 11.7.19 **שוני רנד**

פתיחת שערים: 19:00 | תחילת מופע: 20:00

לרכישת כרטיסים:

חפשו בגוגל: הרשמה מראש חובה | הגעה בהסעות בלבד. (הלוך וחזור) | מחיר כרטיס: רגיל: 80 ₪ | מפגשתי: 350 ₪ (עד 5 נפשות) | מכניון גבעת התחמושות החל מהשעה 18:00 | לברורים: 055-2436698

הפקה: געזריאלי

כרמי שילה
יוצאים לדרך

ש
מ
ר
נ

הזדמנות אחרונה לבית חד משפחתי ביו"ש 113 מ"ר + 68 מ"ר מעטפת בכרמי שילה

קהילה חברה עם אוטובוס חינוך מעולים, נולדו כרמים
ואף הפרטיות שאתם צריכים!

ב- 1.4 מליון ש"ח

072-3950510

או חפשו ב- 'כרמי שילה'

שאג (קול)
בנייה ופיתוח בע"מ

אהרן רזאל

בין הפוטנציאל שלי לעצמי

האחראי חייך ואמר: "חבר'ה, צריך לעבוד קשה, לעמול עוד הרבה, עד שתכתבו משהו שמישהו בכלל ירצה לגנוב. בוא נגיד: הלוואי ותכתבו משהו ראוי לזה".

בשבוע שעבר, כשקראתי שוב את הפרשה הבנתי פתאום למה קורח נפל. בתכל'ס, הוא היה טיפוס מדומיין. חז"ל אומרים שהוא ראה שיצא ממנו שמואל הנביא. הבנתם? הוא ראה מה שראה אבל דמיין שזה הוא עצמו, ועוד חשב שהקדוש ברוך הוא יהיה בצד שלו. משה אומר לו: קיבלת ג'יוב נהדר, לשאת את ארון הברית ולשיר בבית המקדש! אתה כוכב! אתה תהיה זמר מפורסם! אבל הוא רצה לבלוע עוד ועוד. בסוף בלעה אותו האדמה ועד היום הוא אכן שר שם מתחת לאדמה "משה אמת ותורתו אמת". אומרים שהאקוסטיקה שם נהדרת...

מה קרה? הוא התבלבל בין הפוטנציאל שלו לבין הוא עצמו. זה קורה לי לפעמים, אני כותב מנגינה קטנה וכבר מתחיל לדמיין את הקהל הענק באולם שר איתי את הפזמון. אז אני משמיע את זה למישהו והוא מביט בי באדישות: "נחמד. תעבוד על זה עוד קצת".

כשהיינו קטנים בגילאי העשרה, הייתה לנו להקה של ילדי רזאל. באנו למפגש של תחרות להקות ירושלמיות. אני זוכר ששאלתי מה לגבי זכויות השיר, מה עושים כדי שלא יגנובו לנו את השיר. האחראי חייך ואמר: "חבר'ה, צריך לעבוד קשה, לעמול עוד הרבה, עד שתכתבו משהו שמישהו בכלל ירצה לגנוב. בוא נגיד: הלוואי ותכתבו משהו ראוי לזה".

גם בלימוד התורה אני מוצא את עצמי קורא על אחד מגדולי ישראל, ומיד בא לי חשק עצום להיות כמוהו. מתמיד כזה, עטוף בטלית ותפילין כל היום, בדבקות עצומה בה'.

אבל כשאני מול הגמרא, אתם יודעים... קשה לשבת. קשה להתרכז. בא לי לקום. ואז אני מחזק את עצמי: אהרן, נכון דמיית בכזאת מתיקות שאתה יושב שמונה עשרה שעות בלחץ ולומד? ובכן אחי, זה עכשיו. פה זה קורה.

לכבוד ג' תמוז אספר לכם איך חסיד חב"ד נתן לי שיעור באיך לצאת מהדמיונות: לפני עשרים שנה ירדתי מהאוטובוס לצפת ונכנסתי לאכסניית 'אֶסְנֵט' הידועה. כולם הרי מגיעים לשם באיזשהו שלב של חיפוש רוחני, ור' אייל קיבל את פני בלובי.

היה לי תרמיל קטן, גיטרה וחלומות.

"אתה מוסיקאי?" הוא שאל. "סוג של" אמרתי.

"יופי", אמר, "במוצאי שבת אתה בא להופיע פה".

"היי, חכה רגע" אמרתי, "מה מי מו, אין לי שירים, בקושי מכיר ניגונים... ומה בכלל לנגן?" ניסיתי להתחמק.

"שום דבר", ענה. "זהו, אני כבר מכין מודעה". זו היתה בעצם ההופעה הראשונה שלי.

חסידי הרבי הם כאלה... לא? אנשים בלי גבולות. לא רואים ממטר. לגמרי מעשיים.

זו הסיבה שהרבי חילק דולר בכל ברכה. שתהיה לברכה אחיזה במציאות. בעולם הזה מְמַש.

הרגשתי שהוא מאמין בי יותר ממה שאני מאמין בעצמי... וזה עובד! לחיים לחיים!

פרקי אבות עם הרבי מלובביץ'

משה שילת

פרק ד להתמסר עד הסוף

ועל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת

משנה כב

איך יכול להיות שאנחנו לא רוצים הן את הדבר והן את היפוכו? ! על כרחך חי ועל כרחך מת? ! הרי אם אחד מהם הוא בעל כורחנו אז ממילא השני ברצון...

אלא שהאדם אכן נמצא בעבודת ה' בשתי תנועות נפש הפוכות:

מצד אחד, רצונו להיכלל בה' ממש ושנפשו תתעלה למקורה ותברח מהעולם הזה, אבל "על כרחך אתה חי" – הקדוש ברוך הוא רוצה שאחרי תנועת הנפש של "רצוא" נדע שהעיקר זה "שוב", לחיות בתוך העולם הזה התחתון, לקדשו ולזכוכו בשביל לעשות ממנו דירה לה'.

ומצד שני, "על כרחך אתה מת". האדם כל כך צריך להזהרות עם רצון ה' לקדש את העולם, עד שהיציאה ממנו בסופם של החיים כאן היא צער לנשמה ובעל כרחנו.

ה"שוב" של האדם הוא ה"רצוא" של ה' יתברך

שתי תנועות הנפש הכרחיות, והאחת אף מסייעת לחברתה:

כשאין "רצוא", תשווקה להיכלל באלוהות ולברוח מכאן, אז הנפש מגושמת. במשך הזמן, האדם עלול להיסחף אחרי מתיקות ענייני העולם. אנחנו חייבים להרגיש את המיצר של הגוף והעולם הזה ולשאוף להיות במקום אחר, ואז ה"שוב" הוא ריבוי תורה ומצוות בתוך העולם, והעולם לא מגשם אותנו.

כשאדם עוסק ב"חוצה", יוצא מהדל"ת אמות של תורה ותפילה לתוך חיי היום יום או אפילו כשהוא יוצא להפיץ את התורה במקומות רחוקים, עליו להרגיש שמקומות אלו הם מקום של ירידה והוא נמצא שם בעל כורחו.

ומהצד השני, כשאין "שוב" או ה"רצוא" איננו מכוון לרצון העליון. זה טוב שהאדם בהשתוקקות וב"רצוא" לגילויים עליונים, אבל הוא לא יגיע ל"עצמות אור אין סוף" אלא דווקא בהתעסקות בתורה ומצוות השייכות לעולם הזה. ה"שוב" הזה של האדם הוא ה"רצוא" של הקדוש ברוך הוא.

ולכן "רצוא" אמיתי מביא את האדם ל"שוב", כי "רצוא" הוא מצד ה"גילויים" שבנשמה וה"שוב" הוא מצד ה"עצם". התענוג הגלוי של הנשמה מעיף אותה לשמיים, אבל הפנימיות והדב"א. של הנשמה מחזירים אותה אל קרקע המציאות. וכשהגילויים מכוונים כלפי העצם, זאת אומרת שהאדם רוצה את ה' ממש ולא רק ליהנות מאורו, אז ה"רצוא" יוביל אותו אל ה"שוב".

להתקשר לכל תנועת נפש עד הסוף

דבר נוסף למדים מהסתירה הזו של "על כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת":

כשאדם נמצא בעבודת ה' מסויימת, עליו להיות בה עד הסוף! הוא אמור להישאב לחלוטין לתוך מה שהוא עושה ולא להיות מסוגל להיפרד מסוג עבודה זה. וכשהקדוש ברוך הוא מראה לו שעליו לעבור לעבודה אחרת, הוא צריך לעשות את זה ומיד – אבל זה עולה לו במאמצים של "על כרחך", כי הוא היה מסור בכל נפשו לעבודתו הקודמת. אז הוא עובר לעבודה אחרת ומתמסר אליה בכל כוחו, והיא מחיה אותו לגמרי מחדש, עד שלהיפרד ממנה יהיה זה שוב בעל כורחו...

האדם צריך לשאוף לרבקות ותענוג בעבודתו, יחד עם ביטול מוחלט לרצון ה' שלפעמים דורש ממנו לעבור לעבודה אחרת. אלו הם תרתי דסתרי, והדבר מתאפשר בכוח החיבור אל האין סוף, הכל יכול וכוללם יחד.

מי שטוב לו ושמח ליבה

כל המרחבים
שילדים צריכים כדי לגדול

בתים
אחרונים
לאיכלוס
בשלבא'

מעלה חבר

רק **838,000 ₪**

צמוד קרקע עם גינה

< 8 דק' מקרית ארבע > 20 דק' מגוש עציון

מדד 5/19

מעלה חבר
ישוב קהילתי דתי

לפרטים והרשמה:
נתנאל > 050-8370797

מרכז
מידע
אמנה | **1-800-260-240**
www.amana.co.il

כשהגיע תורו לדבר עם הרבי, הוא
אמר לרבי שיש לו דרישה שלוש
מ"יוה. הרבי שלח "איווה זיווה?",
ומרוב התרגשות, האבא התבאבא
ולא זכר מה שם המלפחה של בתו

שיחת חברים

עם מיכי יוספי

מובן ופשוט

תשובה מעוררת שאלה

כשמעתי ממנה את הסיפור הזה, אמרתי לעצמי: וואו! רק הרבי יכול לכתוב בצורה כזאת - מובן ופשוט שצריכים להישאר. למי דבר כזה הוא מובן ופשוט? רק אצל הרבי זה פשוט ומובן שאם אתה במקום מסוים בשליחות, אז אתה גם צריך להישאר שם. נראה לי שאפשר ללמוד מזה גם דבר מאוד יפה מבחינת המבט השונה שהרבי נתן להם במילים האלה. הוא לא סתם כתב להם "אתם צריכים להישאר שם!" הוא כתב משהו יותר עמוק - "מובן ופשוט". תשובה כזאת גורמת לבן אדם שהוא בעצמו יתחיל להתבונן, עד שגם בתוכו התשובה הזאת תהיה מובנת ופשוטה.

אם הצדיק או הרב מנחיתים על תלמיד שלהם איזו הוראה והתלמיד מקבל אותה בקבלת עול בלבד, למרות שגם בזה יש מעלה רבה, עדיין זה לא שלם. עדיין חסר המרכיב של ההזדהות. הרבי עשה פה משהו מעבר - כשהוא כותב "מובן ופשוט" זה מעורר אצל מי שקורא שאלה, 'האם גם לי זה מובן ופשוט להישאר בשליחותי?' אחרי שהשאלה עולה, אפשר להתחיל ולראות את המקום שבו אני נמצא כהזדמנות להוסיף אור וטוב לכל הסביבה.

אלם הלים

עוד סיפור ששמעתי ממנה היה על אבא שלה, ואיך הוא הכיר את הרבי. אביה של זיוה היה צריך להגיע לניו יורק במסגרת העבודה שלו. באותו זמן הוא עדיין לא היה שומר תורה ומצוות, ובכל זאת היא ביקשה ממנו שכשהוא יהיה בניו יורק ילך לעבור אצל הרבי בתור של הדולרים לברכה, וימסור דרישת שלום ממנה. האב הסכים, ובאמת הגיע ועמד בתור הענק לקבל ברכה. כשהגיע תורו לדבר עם הרבי, הוא אמר לרבי שיש לו דרישת שלום מזיוה. הרבי שאל "איזו זיוה?", ומרוב התרגשות האב התבלבל ולא זכר מה שם המשפחה של בתו. השם 'פש' הרי לא היה שם נעוריה אלא השם של בעלה. נראה לי שאפשר להבין בלבול כזה, בתוך ההתרגשות העצומה כשעומדים מול הרבי. תוך כדי שהוא מנסה למצוא את המילים המתאימות, הרבי שאל אותו: "זיוה פש?" ומיד נתן ברכה.

זיוה סיפרה שלימים אביה אמר לה שבמפגש הזה נוצר בליבו הפתח הקטן שאפשר לאור התורה והחסידות להיכנס פנימה. הוא התפעל מאוד מכך שהרבי שנושא במוחו כל כך הרבה עניינים לדאוג להם, וזכר כל כך טוב את בתו שלו ומזכיר לו את שמה, וכך הוא קלט שיש כאן משהו מיוחד. העניין הזה כל כך ריגש אותו, עד שזו הייתה נקודת מפנה בחייו.

נסו את זה בבית

באמת, ברוך ה', בתי חב"ד הולכים ומתפתחים, ומלאים רעיונות חדשים. יש למשל בית חב"ד ייחודי שראיתי, והוא נמצא באמצע כביש 6 צפון. עצרתי שם פעם באמצע הדרך, והנה עומד לו שם איזה קרון שהוא בעצם בית חב"ד קטן, שמזכה את הנוסעים בכביש לעצור שם ל'מנחה-מעיייריב', ללמוד קצת חסידות, ואפילו לקבל חת"ת שאפשר לשים באוטו. גם זה היה בעיצוב חדשני: חומש-תהילים-תניא עם קופת צדקה ביחד... אחרי שעצרתי שם, חשבתי שזה מדהים כמה יצירתיות יש בתחומי השליחות. כל אחד שרוצה להיות שליח מוצא לעצמו אפיק מיוחד. אחד שליח בקמפוס של אוניברסיטה ואחד במתחם עסקים, והנה יש אפילו אחד בכביש 6 צפון. אני לא יודע בוודאות, אבל מקווה שיש גם כבר שליח שפתח בית חב"ד בכביש 6 דרום.

בטח שמעתם שבכל שנה יש כינוס גדול של השלוחים בניו-יורק. הכנס הנפלא הזה נועד כולו לשם מחשבות טובות ויצירת רעיונות נוספים איך להביא עוד אור ועוד ברכה לנקודות שרוח החסידות והיהדות לא הגיעה אליהן קודם לכן, או שהגיעה אבל באופן מועט. בהשראת הרבי, השליחים מוסיפים ומנסים לחשוב באופן יצירתי, איך להגביר את הפעילות עוד ועוד. אני חושב שגם כל אחד ואחת יכולים לעשות יחד עם בני ביתם מסביב לשולחן שבת, או בכל הזדמנות אחרת, מעין 'כינוס השלוחים'. כולנו יכולים לנסות להתחזק ולראות איך להגביר את השליחות שלנו בעולם. כל אחד במקומו - בכיתה, בשכונה, בחצר או במכולת, ממש בכל מקום, וכמובן הכל בשמחה ובמאור פנים. לחיים!

שלום חברים! אנחנו ממש קרובים לג' בתמוז שהוא יום ההילולא של הרבי מלובביץ'. אחד הדברים הכי נפלאים שהרבי יצר, הוא צבא השלוחים. הרבה פעמים חשבתי לעצמי שבכלל לא צריך להיות חב"דניק רשמי בשביל להתפעל מהמפעל האדיר ומהשליחות המופלאה של החב"דניקים. כל אחד שיפתח את הלב, יזכה להבין שעם ישראל קיבל מהרבי מתנה מיוחדת - צבא השלוחים. בפעם האחרונה שהתעדכנתי, שמעתי שיש ברחבי העולם 4,500 שלוחים. מיד כששומעים את המספר הזה, אפשר לקלוט שיש כאן דבר מדהים.

אתם יודעים, יצא לי פעם לשוחח באופן אישי עם שליחה של הרבי, והסיפור שלה ממש נגע בי. שמה של השליחה הזאת הוא זיוה פש, והיא מקיבוץ עין הנציב. היא ובעלה חיו בקיבוץ במשך שנים, ועם הזמן התקרבו לחב"ד והתחילו לעשות בקיבוץ פעילויות להפצת החסידות כפי יכולתם. במהלך השנים, כשהילדים שלהם קצת גדלו, היה להם קשה להישאר בקיבוץ ולחנך את הילדים בדרך שהם רצו. אתם יכולים לתאר לעצמכם שבאותן שנים הקיבוץ הדתי לא היה מקום עם אווירה חסידית.

בשלב מסוים הם החליטו לעזוב את הקיבוץ ולעבור לכפר חב"ד. הם כבר שכרו שם בית ורשמו את הילדים לחיידר. אחר כך הם שלחו מכתב לרבי כדי לקבל אישור על המעבר הזה. כדי להבין את העניין חשוב להדגיש שהכל היה כבר ממש מוכן - הם כבר על ארגזים ומזוודות, ואוטו עובדים, אבל בתור חסידים מקושרים לרבי הם חיכו לאישור שלו. כשהגיע המכתב של הרבי, הוא טרף את הקלפים... הם פתחו בהתרגשות את המכתב וקראו את דברי הרבי: "מובן ופשוט שצריכים להישאר בעין הנציב!"

דמיון נובע

להקשיב
לאין-סוף
שבתוכי

SIHARA DESIGN

כל התשובות נמצאות בנפש, בואו ללמוד איך לגלות אותן

ההרשמה בעיצומה לקורסי מכון דמיון נובע

להרשמה חייגו למכון: 02-5099660 | נסו לפייסבוק [f](https://www.facebook.com/dimyonovea) [dimyonovea.com](https://www.dimyonovea.com)

הכנעה חכמה
דעת כתר
נפש מידות
הבדלה בינה
רוח מלכות
המתקה
נצח

כנס קיץ
תשע"ט

"מפורצנות לנחמה"

איך לצמוח מתוך משבר או חורבן

היכל שלמה, המלך ג'ורג' 58, ירושלים
כ' בתמוז (23 ביולי) | 16.00-21.30

נפתחה
ההרשמה
לשנה"ל תש"פ
וקורסי הקיץ

ללמוד, להעמיק,
לייעץ, לשנות
באמת

תורת הנפש

בית הספר הגבוה
לפסיכולוגיה יהודית

תורת הנפש
לפי שיטת הבעל שם טוב

02-5662323 | ירושלים | תל אביב | חיפה www.torathanefesh.org

במלון ומבליים בסמארטפונים עד השעות הקטנות של הלילה. השינה נפגעת, יכולת הריכוז יורדת והקבוצה מפסידה משחק אחרי משחק... במקום להיכנע, הוא קיבל החלטה נועזת: כל השחקנים חייבים להפקיד אצלו את הטלפונים בכל לילה שבו הקבוצה נמצאת בדרכים. שיקראו ספר, יראו סרט, ישתו קפה בלובי, אבל סמארטפונים – לא. השחקנים בכלל לא אהבו את הרעיון ואפילו כעסו.

אבל זה עבר. מאותו רגע, הקבוצה ניצחה 14 משחקים מתוך 15 בדרך למשחק הגמר באליפות הארצית, הישג שמעולם לא הגיעה אליו. מקרה? כנראה שלא. כשהשחקנים קמו רעננים ומרוכזים אחרי שנת לילה טובה, הם תפקדו הרבה יותר טוב על המגרש לאורך זמן, בוודאי בהתחשב בעובדה שכנראה חברי הקבוצה השניה שיחקו בעצמם בטלפונים כל הלילה...

יותר ויותר מחקרים מצביעים על כך שהשימוש בסמארטפונים פוגע ביכולת הריכוז והקשב לאורך זמן. קתרין פרייס, מחברת הספר "איך להיפרד מהטלפון", מתארת את המגמה העולמית של 'מולטי-טסקינג', רב משימתיות – ביצוע של כמה משימות יחד. בעולם שבו כל רגע כל כך חשוב, מי לא רוצה לחסוך זמן, להיות יותר יעיל ולעבוד במקביל על כמה פרויקטים? אלא שהמחקרים מראים כי התאוריה הזו אינה אלא אשליה: המוח האנושי אינו מסוגל לבצע שתי משימות בו זמנית. ואם הוא מנסה בכל זאת, רמת ההישגים שלו בשתי המשימות היא ירודה מאוד לעומת מה שהוא יכול להשיג כשהוא מבצע אותן אחת אחרי השניה.

הרבי מלובביץ' היה ידוע בכך שהיה בעל הספקים אדירים. ביום אחד הספיק ללמוד תורה שעות ארוכות, להתפלל, להיפגש עם עשרות אנשים, לענות לאינספור מכתבים, להכין ולומר דברי תורה במשך שעות, לעסוק בעניינים ציבוריים ולרדת לפרטים הקטנים ביותר. פעם מישוה שאל אותו כיצד הוא מספיק את הכל, והוא ענה: "אני מתרכז כל פעם רק בדבר אחד". וכמו שאמר הרבי הרש"ב, "אדם פנימי – כל דבר שהוא עושה, הרי הוא מונח בזה לגמרי".

כל תלמיד רביעי לא מסוגל

הסמארטפון הוא מכשיר שנבנה על טהרת הרב-משימתיות: הוא מעודד אותנו בו זמנית לדבר בטלפון, לשלוח הודעות, להשתמש באפליקציות, לבדוק מה חדש ברשתות החברתיות, לקרוא חדשות, לשמוע מוזיקה, לכתוב תזכורת, וכל הזמן מספק לנו התראות, צפצופים, ציוצים... מי יכול להתרכז?

פרייס מציינת כי החלק במוח שאחראי על יכולת הריכוז וביצוע משימות נקרא קליפת המוח הקדם-מצחית, והוא איבר עדין שצורך אנרגיה רבה. זהו בעצם האזור שאחראי על הקשב שלנו ומשמש לקבלת החלטות ולשמירה על שליטה עצמית. אבל כמו שריר, הוא נוטה להתעייף בקלות כשמעמיסים עליו משימות רבות מדי, מצב המכונה 'עייפת החלטות'. וכשה קורה, אנחנו מאבדים ריכוז ומתחילים לשוטט.

פיזור הדעת הוא המצב הטבעי של המוח – זה מה שהכי קל לו. כדי לגרום לו להתרכז במשימה שלפנינו, אנחנו צריכים להפעיל כוח רצון, מיקוד ומאמץ. הסמארטפונים לא רק שלא תורמים אלא מזיקים. במקום לחזק את 'שריר' הריכוז, הם מעצימים את הסחות הדעת שלנו ומחזקים את הפגיעה בו.

אם איננו מתרגלים את יכולת ההתעלמות מהפרעות חיצוניות, נחזור שוב ושוב למצב הטבעי של המוח, שלא רוצה להתאמץ. לא סתם יכולת הריכוז של הדור הולכת ופוחתת – בעוד שהספרות המקצועית מצביעה על כך שכעשרה אחוזים מהילדים סובלים מלקות קשב כזו או אחרת, בשנה שעברה קיבלו כרבע מהתלמידים במערכת החינוך הקלות בבחינת המיצ"ב!

כל דבר שנרצה להשיג בחיים מצריך את היכולות של קליפת המוח הקדם-מצחית, וככל שהיא מפותחת יותר, כך אנחנו מצליחים יותר במילוי המשימות שלנו: מלימוד תורה, תפילה, כתיבת דו"ח בעבודה ואפילו משחק כדורסל.

בטור הבא נתחיל לדבר על איך נהיים פנימיים – איך נגבש לעצמנו מדיניות נכונה לשימוש בסמארטפונים ורשתות חברתיות?

בטור הקודם דיברנו על כך שכל דבר בעולם הדיגיטלי מעוצב ומתוכנן כך שיביא ליותר הכנסות לחברות, גם אם זה בא על חשבוננו. לכן הן משקיעות הון עתק בפיתוחים שיגרמו לנו להתמכר. היום נבחן נזקים נוספים שנגרמים בעקבות שימוש בטכנולוגיה, בעיקר למוח שלנו.

בשנים האחרונות נשמעות יותר ויותר טענות נגד שימוש בלתי מבוקר בכלים דיגיטליים כמו הרשתות החברתיות והסמארטפונים. בדרך כלל טענת הנגד היא: "אבל תראו איזה מכשיר נפלא! הוא מאפשר לחיילים להתקשר לאמהות שלהם מהשטח כדי לומר שבת שלום, להשתתף באירועים ומחאות חברתיות שבחיים לא היינו יודעים עליהם, ומכיל כל כך הרבה שימושים יעילים שחוסכים זמן ומשפרים את החיים". הטענות הללו נכונות, אבל יחד עם זאת הן מתעלמות מהמחיר שיש לכל השפע הנהדר הזה. חשוב להדגיש שוב שאיני מתייחס כאן בכלל לתכנים שאנשים צורכים (שיכולים להיות הרסניים בפני עצמם), אלא לעצם המכשיר.

אחת התופעות הקשות של התמכרות לטלפונים היא התגובה הפיזיולוגית של הגוף כאשר הוא אינו מקבל בזמן את 'סם' הסמארטפון. מתברר כי כאשר אנשים לא בודקים את המכשיר כל כמה דקות, הגוף מפתח סימני לחץ. סטודנטים, אנשי עסקים, ספורטאים ואפילו חיילים בטירונות הגיעו למצב שהם 'חייבים' הפסקות קבועות כדי לבדוק הודעות ולהתעדכן, מאחר ורמת התפקוד שלהם יורדת אם הם לא מקבלים אותן... האם נגזר עלינו להיות משועבדים לטלפון? מסתבר שלא, והסיפור הבא מדגים זאת נהדר.

שיחקו אותה

מעשה בקבוצת כדורסל אמריקאית מטקסס, Red Raiders Texas Tech, שסבלה מכמה הפסדים רצופים במשחקי חוץ. מאמן הקבוצה הבין שהדבר כנראה קשור לכך שכאשר שחקני הקבוצה נוסעים למשחק חוץ, הם ישנים

להקשיב
לאין-סוף
שבתוכי

דמיון
נובע

ערבי חוויה ולימוד

הנפש וכוח המדמה
עם עמית קדם

ז' תמוז 10.7 / תל אביב
י"ג תמוז 16.7 / קרית טבעון

דמיון במדבר
מצפה יריחו

ז' תמוז 15.7 / גברים
י"ט תמוז 22.7 / נשים

להרשמה פנו למכון: 02-5099660 | כנסו לפייסבוק | dimyonovea.com

לצמוח אישית להתפתח מקצועית

ההרשמה למחזור ה-13
בעיצומה!

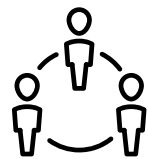
לימודי פסיכולוגיה מתוך התורה

בואו להיות הדור הבא של המטפלים!

התנסות
מעשית

קבוצות קטנות
וליווי אישי

ידע תיאורטי
מעמיק

כלים מקצועיים
ופרקטיים

יום פתוח! נשים - יום שלישי, ה' אב, 06/08 | גברים - יום רביעי, ו' אב, 07/08

לפרטים ולהרשמה: 050-868-4119 | 073-2160467

תורת החיים

בית "ס' לפדגוגיה אישית לפיתוח משאבים

מסלולים נפרדים
לגברים ולנשים

מוכר לגמול
השתלמות
ושבתון

תכנית שילוב עם
תואר ראשון

הכשרת
מטפלים

הנצחה
אישית

עקבו
אחרינו!

עקבו
אחרינו!

פועל בחסות:

האוניברסיטה הפתוחה
מערך לימודי החוץ

מלבד קניות וספונג'ה, איך מתכוונים לשבת? ומה זו שבת חסידיית?

ליל שישי (או: מאיפה נשלם הוצאות שבת?)

שמואל רסקין

כותב ומרצה במחשבת ישראל, משלוחי חב"ד בחולון

האדמו"ר הזקן דורש את הפסוק "ושמרו בני ישראל את השבת – לעשות את השבת", שמעבר לכך שהשבת היא מנוחה אלוקית שמיימית, היא גם יצירה אנושית. לבני ישראל ישנה היכולת "לעשות את השבת". ומשום כך "מי שטרם בערב שבת יאכל בשבת" – הכל תלוי בהכנה.

הוא בעצמו, באיגרת התשובה, מצביע על 'ליל שישי' יום חמישי בערב, כלילה שמתאים להכנות לשבת. הוא מדבר שם על 'תיקון חצות', שבמשך הדורות הבאים התחלף לעבודה של 'קריאת שמע שעל המיטה'. אצל חסידים, אמירת קריאת שמע שעל המיטה היא רגע של חשבון נפש, של התבוננות פנימה. ובליל שישי העבודה הזאת מקבלת ממד מיוחד, כהכנה לשבת.

חסידים חניכו לקרוא את קריאת שמע זו לא כשהולכים לישון, אלא כמה שעות קודם לכן, ביישוב הדעת, ליד השולחן. לומר את המילים ולהתבונן – במיוחד במזמור "למנצח בבוא" – על הפוטנציאל שלנו ועל מה שעשינו בו בינתיים, וגם כיצד אנחנו מתכוונים להשתפר.

זה צד אחד של המטבע. במקביל, מבואר בספר 'היום יום' ש'ליל שישי' הוא זמן ללימוד חסידות בהעמקה. פשוט "לדגור" על מאמרי חסידות כמה שעות רצופות כהכנה לשבת. נאמר שם שביים רביעי אומרים בסוף ה'שיר של יום' "לכו נרגנה" – ואז מתחילים לדאוג 'במה יש לנו לרנן', 'מאיפה נשלם הוצאות שבת?' (במובן האמיתי והרוחני כמובן) – ורק ביום שישי בבוקר, אחרי 'ליל שישי' של לימוד מעמיק, יש כבר דרך 'לשלם' את הוצאות השבת.

ומהי שבת חסידיית? התשובה היא בת מילה אחת: תפילה. השבת היא הזמן להתפלל. להתחבר לקדוש ברוך הוא, ללמוד, להתבונן – זה הכל "להתפלל". המשפיע שלנו בשייבה, הרב זלמן גופין, אמר שתפילת השבת נחלקת לשתיים: 'תפילה באריכות' – להתפלל כך שרעיונות הלימוד ירדו בקו אורך מעולם הרעיון ועד למשמעות הפשוטה עבורי, ואחר כך 'תפילה בציבור' – התוודעות בשבת אחים גם יחד על תכני התפילה.

גם על זה כותב אדמו"ר הזקן שתפילת השבת היא השתקפות של תפילות ימי החול. בחול קשה יותר להתפלל, אבל מי שלא טרח בערב שבת, מה יאכל בשבת?

תאכל מה שבישלת

אלחנן גולדהבר

מהדיר ספרי איזביצא ראדזין

כל אדם מישראל עובר את יום השבת במציאות, אבל איכות השבת גדלה אם הוא מגיע מוכן לקבל את חלקה הרוחני של השבת.

וכן להפך, כמו שאמר רבי שלמה מקרלין ששמע שהכריזו בשמים שיהודי העוסק בתורה ועבודה אך אינו משתדל להרגיש תענוג בשבת קדש, הרי כשיעלה לעולם העליון אמנם יקבל את חלקו בגן עדן כיוון שעסק בתורה ועבודה, אבל הוא יהיה כספסל בגן עדן – לא ירגיש שום תענוג, כיוון שבעולם הזה לא עמל להרגיש תענוג. והיינו משום שהתענוג של יהודי בעולם הבא נבנה ממה שמתייגע בעולם הזה להרגיש את תענוג השבת ותענוג של מצוה.

"מעין עולם הבא יום שבת מנוחה", וכמו שבעולם הבא אין לו לאדם אלא מה שהוא מביא איתו, כך גם בשבת קודש אין לו תענוג אמיתי אלא מה שהוא מביא איתו. וכמו שתענוגי השבת הגשמיים, בשר ודגים וכל מטעמים (וכמאמר רבי צדוק: "וכידוע מהאריז"ל שאכילת שבת אף שהוא לתאוות נפשו ומילוי כרס, אין בו פסולת ורע כלל, כי הכל בקדושה") לא נוצרים בלי הכנה מתאימה, כך גם הלימוד וההשקעה בהבנת השבת ובפעולתה הרוחנית, הם הנותנים את מתיקות השבת וההרגשה הרוחנית הכבירה המתמזגת בכל מעשינו, הן בתפילה ובלימוד התורה והן בסעודות ובעינוגים אחרים.

אינו דומה מי שהתכוון והתבונן בתורת השבת וכך הגיע לשבת, למי שנכנס לשבת בחטף. כי רק "מי שטרם בערב שבת יאכל בשבת" ברוחניות כמו בגשמיות.

ונסיים במילותיו המדהימות של רבי צדוק במאמרו הנפלא 'קדושת השבת': "רק מי שהוא שקוע כל ימי החול כל מחשבות מוחו ולבו בדברי תורה, והרי הוא אחד בקדושה בריך הוא על ידי התורה – בשבת, שהוא זמן עליית העולמות, הוא במדרגה גבוהה... כי יוכל להתדבק אז באור פני מלך חיים ממש".

הכחול המסתובב

הרב איל ורד

מכון מאיר

ההכנות לשבת בעידן שלנו צריכות עדכון וספונג'ה, תוספת, תוספת מרובה על העיקר.

אנחנו מכינים אוכל לשבת, מכוונים שעון שבת, מכבסים ומנקים, אבל אנו זקוקים להכנה נוספת, משמעותית לא פחות: התנתקות מההווה ומעבר לציר הנצח.

שבת הוא "יומא דנשמתין", יום הנשמות, וככזו היא צריכה להיות מוקדשת כולה לצירי הנצח בחיינו, תוך יכולת ההולכת ונהיית קשה יותר ויותר – להתנתק מן ההווה.

צירי הנצח – זוהי המשפחה, הפרשה, התורה, הניגונים, הקהילה.

צירי ההווה – הפוליטיקה, חדשות (המגזר), ענייני עבודה ופרנסה ומשימות היומיום.

האם נצליח? זו משימה ההולכת ונהיית כבדה משנה לשנה. לכן צריך להיערך לקראתה, ולהוסיף אותה לרשימת ההכנות ביום שישי.

כל אחד יבחר את דרכו. הדרך שלי היא לחפש את העיגול הכחול המסתובב. זה שמעיד שהמכשיר האלקטרוני שמחבר אותי להווה – עובר למצב כבוי. וכך בקנאות אני מכבה את הכל. את הנייד, את המחשב. את הרמקול של המחשב, את המדפסת, את השעון המעורר, את כל מה שמזכיר לי הווה. אני הולך להיכנס לזמן נצח.

וזה מוביל לשבת חסידיית.

ר' שלמה קרליבך אומר באחת השיחות שלו שיש הבדל גדול בין כבוד שבת לעונג שבת. כבוד שבת זה מה שאנו עושים לכבוד השבת. מנקים, קונים ומבשלים. אך עונג שבת זה ליהנות מהשבת. ליהנות מהשהות הזו בעולם הנצח. להשמיך מנחת מעצם השבת. זה סוג של אינדיקציה – האם אנחנו מנסים לברוח מעולם הנצח אל ההווה הממתין לנו צועק וצבעוני בעלונים הרבים העוסקים בו, או שאנחנו פשוט מתענגים על האפשרות להיות ולחיות בקו של נצח.

"קשה עלי פרידתכם" אומר לנו הקדוש ברוך הוא, וגם עלי קשה הפרידה מעולם הנצח. אני משהה עוד ועוד את זמן ההדלקה של המכשיר הנייד במוצ"ש, עד הכי מאוחר שאפשר. לוקח נשימה ארוכה, ויודע שמעבר לאוקיינוס ההווה של השבוע – ממתינ לי בעוד שישה ימים בדיוק אי נוסף של נצח.

שבוע קין במדרשת טהר

אופש גדול, כולם צבית, בקניון, ביט..

אזל את גולמט על משהו אחר..

הפעם את רוצה משהו!

בואי להעמיק, ללמוד ולהתקרב לה' יתברך
בשבוע לימוד עשיר הכולל: לינה, ארוחות,
מערכת שיעורים, שבת מרוכזת ויום עיון עם
הרב פנגר, יעל שבת, חיה לאה קורן
הרב רביד נגר, הרב דביר טל ועוד..
באווירה חמה, חסידית ומשפחתית.

שבוע ייחודי וחוויתי

ימים רביעי- שלישי,

י"ד- כ' תמוז

הנחה לנרשמות עד ח' תמוז

מספר
המקומות
הוגבל

לפרטים והרשמה

050-8936898

צאלה

תשובה לקראת התשובה

הרב ארלה הראל

ראש ישיבת לב חדש, שילה

"בערב שבת קודש צריכים לעסוק בתשובה על כל העבר
בימות החול, כדי לקבל קדושת שבת בלא שום מניעה מכל
דבר חטא ועון" (אורות התשובה יד).

שבת. תכלית שמים וארץ. איזה יום מופלא. האות שבינו
ובינינו, רק בינינו. לא נתנו לגויי הארצות. מתנה נפלאה
שהיתה בבית גנזיו וניתנה לנו.

מאז שחר הווייתנו, יום זה מקושר לעניינה של התשובה.
כך מתארים לנו חז"ל את המפגש בין אדם הראשון לבנו
קין אחרי רצח הבל (בראשית רבה כב): "ויצא קין מלפני
ה'", מהיכן יצא? רבי חמא בשם רבי חנינא בר רבי יצחק
אמר: יצא שמח... פגע בו אדם הראשון, אמר לו: מה נעשה
בדיןך? אמר לו: עשיית תשובה ונתפשרתי. התחיל אדם
הראשון מטפח על פניו, אמר: כך היא כוחה של תשובה,
ואני לא הייתי יודע. מיד עמד אדם הראשון ואמר 'מזמור
שיר ליום השבת'."

מה הקשר בין תשובה לשבת? עומד על כך הרבי מסלונים
בספרו 'דרכי נעם' ומלמדנו, כי אכן שבת הוא יום של
תשובה, תשובה מאהבה: "עבודת התשובה של שבת אינה
תשובה רגילה, אין זו תשובה על עצם החטאים והעונות,
מפני שלתשובה זו דרוש כאב וחרטה עמוקה ומרירות,
'קרעו לבבכם', ושבת אינה הזמן לזה. התשובה של שבת
היא תשובה מסוג אחר, לעשות תשובה כללית על כל המצב
של 'לבו רחוק ממני', כמאמר רבותינו הקדושים, 'תחילה
למקראי קודש' - השבת היא תחילה למי שרוצה להיקרא אל
הקדושה, לשוב ולהתקרב להשי"ת ואז הוא עומד למעלה
מאחיות הרע, גבוה מפשעיו, ללא מסכים המבדילים וללא
הסתור פנים. בשבת יכול כל יהודי לזכות לתשובה מאהבה
מכח הנשמה היתירה. אם רק מקיים את התנאי שנאמר
בנביא 'ודבר דבר', שלא יהא דיבורך של חול כדיבורך של
שבת, הכל צריך להיות שונה בשבת, דברי התורה והתפילה
גם כן..."

תשובה במובן הפשוט של המילה אכן מתארת תהליך כואב
של הכאה על חטא, תהליך שאינו מתאים לשבת. בשבת
קודש באמת אסור להתוודות. אבל ישנה עוד תשובה,
תשובה רכה, מאירה. תשובה כזו, מתאימה דווקא לשבת
קודש!

ואכן, בתורות השפת אמת' לשבת תשובה אנו מוצאים
רעיון זה חוזר על עצמו שוב ושוב - תשובת השבת היא
תשובה מאהבה.

ובפסקה שפתחנו בה מלמדנו הראי"ה עוד דבר: כדי לזכות
בשבת קדושה של תשובה מאהבה, יש להתכונן אליה
בתשובה. להקדיש זמן בערב שבת בדיוק לזה - להתכוננות,
למחשבה מעמיקה על החיים, מאין ולאן, ולזכות על ידי זה
לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך מיעוט עוונות.

[מתוך הספר 'תשובת הרא"ה' - תשובת ארץ ישראל'
העתיד לראות אור לקראת ג' אלול בעז"ה]

אלומה נב | ALLUMA@GMAIL.COM

איפה יותר טוב לנשמה?

הנחת היסוד השניה היא שהעומס בעצמו מזמין לנו את התיקון. בלימוד הוא נקרא "גורם מזמן-תיקון", ואם מצליחים – כדאי אפילו לנסות לשמוח בו, כי הוא בא להודיע על מה שחסר בתוכנו, בנפשנו, כדי שנשאף להשלים אותו. אם אדם מגלה קנאה בתוכו, ברגע של כנות אפשר לברר עם עצמו למה אנחנו מקנאים כל כך, ולגלות שם תשובות אמיתיות על מה שחסר לנו, על מה שאנחנו כמהים עליו, על אמיתות החיים שאנחנו נושאים איתנו. כשמסכימים להקשיב לעומס הוא מגלה לנו הרבה מאוד.

אם זה ככה, אז קל לקרוא לעומס גילוי. אלא שהבעיה המרכזית היא שאנחנו מאוד נבהלים כשעולה בנו עומס. אנחנו מנסים להסתיר אותו כי פדיחה לקנא ככה, הרי כתוב שצריך לשמוח בחלקנו. ומביך לכעוס ככה, הרי אנחנו כל כך רוחניים וגבוהים. ולא נעים להיות עצובים כשיש השגחה פרטית. ובעצם, בכל ההסתרות הללו של העומס – אנחנו סותרים את עצמנו.

כי אנחנו בני אדם, עם מערכת נפשית-רגשית מדהימה אבל גם סוערת, שיש בה הרבה פינות נסתרות והרבה גילויים עמוקים. זה לא אנושי לא לכעוס, לכאוב, לקנא, להתעצב. העומס, נראה לי שבשלב הזה של הטור אני כבר יכולה להחליף אותו לגילוי, הוא בא להאיר לנו את עצמנו, לאפשר לנו לברור למה כעסנו, למה התעצבנו, למה נסגרנו. זו קרבה כל כך עמוקה לעצמנו, והיא משכללת את כוחות החיים שלנו. רק ככה אנחנו יכולים לחזור אל הטוב שלנו. כשיש רגש קשה שעושה בתוכנו הפרת-סדר ומרחיק אותנו מהטוב שלנו, ברגע שמצליחים לומר לעצמנו שהנה מתגלה לנו משהו, אז למרות הכאב, התסכול והמבוכה שבהפרת הסדר שאנחנו חווים, יש לנו אפשרות לשמוע. להעמיק. להבין. לגלות. ומשם להתקדם.

אני יודעת שהדברים ידועים, ובכל זאת אני רוצה להניח את זה כאן, ולהתחיל להשתמש רק במילה גילוי. היא נותנת הרבה אוויר, אופטימיות, אמונה. היא מרחיבה אופקים במקום לסגור אותם ולהרגיש שנכשלנו כשעולה בנו חלק חסר להשלמה. הגילוי תמיד עולה בנו כשאנחנו מספיק חזקים כדי לשאת אותו, ומי שמעז לפתוח את הלב ולעמוד פנים אל פנים מול מה שמתגלה לו גם בצדדים החשוכים בחייו – מגלה שם גם הרבה אור. מי שמוכן לגלות, כבר נמצא עמוק עמוק בתוך התיקון.

ג' תמוז

אחד הדברים האהובים עלי הוא לפתוח באקראי מכתבים של הרבי מלובביץ'. לפעמים במשפט אחד של הרבי, משפט פשוט ויומיומי, מקופלות בשבילי כל כך הרבה הבנות שמשנות לי את ההסתכלות, שמגלות את הטוב במילים ספורות.

אדם אחד כתב לרבי ושאל אותו אם לעשות חג במקום מסוים, כי בוודאי יהיה טוב לנשמתו שם. הרבי, בחזרתו המבריקה, שאל בחזרה: "מאיין יודע איפה יותר טוב להנשמה?". לפעמים אנחנו אחוזים כל כך בתחושה שאמור היה להיות אחרת, שלא היו אמורים לעלות בנו הכעס, הקנאה, שכבר היינו אמורים להיות מתוקנים. אבל לפעמים החולשה שלנו היא ההשגחה הפרטית שלנו. לא היינו קופצים אליה ראש מלכתחילה, אבל אם היא כבר עולה – כמה אפשר לגלות שם. מי יודע איפה יותר טוב לנשמה שלו? אף אחד לא יכול לדעת.

העומס, והגילוי שהולך ותופס את מקומו, הם ההשגחה הפרטית שלנו. לנסות לעמוד מולם בנוכחות, עד כמה שמתאפשר לנו, בלי להסתיר ובלי להיאבק בעצמנו, אלא רק לעמוד ולהתבונן ולשאול בסקרנות מה עומד להתגלות. וכמו שימימה אומרת: אם תגלי קצת – תרצי להמשיך לנסות לגלות.

הדברים הבאים שאכתוב אולי ידועים, ובכל זאת אני מרגישה צורך להניף את הרגל. אני רוצה לפתוח תנועה חדשה שמפסיקה להשתמש במילה "עומס", ומתחילה להשתמש במקומה ב"גילוי". ואני מזמינה אתכם להצטרף אלי.

העומס (על פי לימוד ימימה), הוא המקומות בהם הנפש שלנו נחלשת מעט והלב נסגר. מקומות קדומים ופצועים, שחסר בהם חום, אמן וביטחון. העבודה היא לזהות את המקומות האלה כי הם מערערים אותנו, את מערכות היחסים שלנו, אין לנו אמן בעצמנו ואין לנו תחושה ברורה שאנחנו טובים. כשמזהים את העומס, אפשר לחזור אל הטוב, אפשר לפתוח בחזרה את הלב, אפשר להיות אנחנו.

גילוי של אור

אז למה אני רוצה לשנות את המילה עומס למילה גילוי?

בעומס מתקיימות כמה הנחות יסוד חשובות. הראשונה שבהן היא שהעומס מגיע אלינו כשאנחנו מספיק חזקים בשביל לשאת אותו. כלומר: אם כבר תקופה ארוכה אני מצליחה לעבוד על המידות שלי ולא לקנא, ופתאום ברגע אחד עולה בי משב צורב של קנאה במישהו – האם נפלתי ממדרגתי? בדרך כלל אנחנו חושבים שכן, נעשים מתוסכלים מעצמנו ומרגישים שאיבדנו הכל. אלא שהנחת היסוד האמיתית היא שעומס עולה כשאנחנו מספיק חזקים בשביל. כשאני עושה עבודה במשך תקופה על קנאה, ופתאום עולה קנאה חזקה – היא לא עולה כדי להתקיל אותי ולהנמיך את רוחי, אלא היא עולה לשחרור, הנפש מרגישה מספיק בטוחה ויציבה כדי להגיע גם לפינה החשוכה שעד כה הבהיל אותה להגיע אליה.

מעורבא

הכשרת רבנים ומנהיגים רוחניים לשליחות בעולם

התוכנית מיועדת לרבנים בני עדות המזרח המעוניינים ללמוד ולתרום לחיזוקן של קהילות ספרדיות בתפוצות. התוכנית הינה השלמה להכשרה של מכון שטראוס-עמיהל המכשיר זוגות לקראת שליחות משמעותית.

נושאי הלימוד:

- מאפייני זהות ספרדיים בימינו
- מודלים של מנהיגות
- פסיקה ספרדית
- פיוטים וחזנות ועוד

מלגה חודשית בתקופת הלימודים כ - 2,500 ש"ח

מיועד לזוגות דוברי שפה זרה, עד גיל 35 הלימודים מתחילים באלול - הרשמו עכשיו!

02-5880905

@dani@ots.org.il

strauss.amiel

www.otsamiel.org.il

לשליחת ק"ח

(של שני בני הזוג)

מחפש את שאהבה נפשי.

בן 37 ירושלמי (לא רק במגורים)

'חופש הדעות והדבקות האלקית אינם סותרים זה את זה'

(ע"פ שמונה קבצים ג, קצד)

לפרטים והצעות

dandavid613@gmail.com • adshematsati@gmail.com

צור מתלבטת איפה את בשנה הקרובה?
הוצה להצטיינת בשנה של צמיחה וצבירת ה'?

מדרשת טהר מזמינה אותך

לשבת פתוחה

ט"ז-י"ז תמוז, 19-20.7

פרשת פנחס

שבג גדושה בפילאיוו, סקזדור,
שקזרים מיוגדים, מאווה מאכה,
קפילאט שבג מרומהוט ומשמח!

השבת חופשית | ההרשמה חובה

לפרטים והרשמה:
050-8936898 צאלה

בסיעתא דתמיא

תכלת

מדרשת תכלת צפת

ע"ש הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

תורה נשית באווירה צפתית

לימודי תנ"ך וחלכה, תורת הרב קוק, חסידות
ופנימיות התורה, חיבורי גוף ונפש – יוגה, כחול,
אמנות, ועוד. אווירה מטפחתית, ליווי אישי.

* חדש! אפשרות למלגת לימודים בשילוב עשייה חברתית,
לנרשמות לתכנית שנחית מלאה.

פתוח לך שיער

בואי לפתוח לך, לפתוח שגח...

שיעורים מגוונים
סדנאות מיוחדות
התנדעויות וניגונים
סיורי סליחות
מגורים באזור העיר העתיקה
ליווי ויחס אישי

מחכות לך,
הרבנית טובה אליהו זצוק"ל

נרגלו ארמולג אהלניס

תכנית שנחית מלאה | תכנית אלול | חדש! תכנית שילוב שירות לאומי
לפרטים והרשמה: עדי אורה | 0546753575 | tchelet@tsfat.org.il | tsfat.org.il

בשבילך

יום ציון קרוב לבית 17

יום חפשי ה' תפוז (7.7), נתניה

דברי ברכה מר דניאל בשארי המשנה לראש העיר	9:00	התכנסות קפה ועוגה
הרבנית ימיה מזרחי שפחות ואוהבות	10:00	
הרבנית שולמית פישר אור חדש על ציון תאיר'	11:45	הרבנית עידית איצקוביץ הזהות הנשית – טבע ובחירה
הפסקת צהריים	13:00	יריד מכירות
הרב יהושע שפירא לחנך את דור הפסכים	14:00	רננה שפירא "היא תהלל"
אליהו פוגל 'היום הזה פש'	15:45	הרה"צ קלמן מאיר בר שליט"א השנה פרטית – כהופנה לעבודה פנימית
הרב יוני לביא "החיים זה לא פה שהבטיתו לי"	17:30	הרב מיכל לסרי שר השמחה

הרשמה ותשלום בקלות ובמהירות
באתר המדרשה: tcheletia.co.il

להזמנת דוכנים ופרטים: 0528-945081
dtehelelia@gmail.com

חניה במקום // לא תותר הכנסת
תשקו לאלום ההרשאות
לעילי נשמת- כרידה בת רחל ירה
בכמהנה בנהה ביתה לחורה וליראה

ישיבת בני עקיבא,
רח' הרב גד מכלוף 4
שיכון וותיקים, נתניה

בחסות ראש העיר
הנבר מרים
פייברג-איכר

אנו יכולים להרים את המבט אל כל המתפללים
בבית הכנסת ולראות את אותו תהליך בדיוק: כל
אדם הוא נהר, וכולנו נשפכים כעת יחד, בתחושת
ביטול, אל ים האלוקות שהוא גם ים השבת.

הצעה לכוונה במזמור "ה' מלך גאות לבש"

יואל שפיץ

טור אחרון בסדרה

לחרוז את המציאות

ואחורה וקדימה מתפיסת הזמן שלנו. עצמותו אינה תלויה בדבר, אמנם,
היא מתלבשת ויושבת כביכול על מציאותו של העולם.

**נִשְׂאוּ נְהָרוֹת, ה', נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכֵיִם.
מִקְלֹת מַיִם רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמַרְוֵם ה'.**

לאחר שהמזמור הניח את הדימויים הראשונים שעסקו בגילוי ובהסתר,
מניח לפנינו המזמור דימוי נוסף שרומז לנו כיצד אפשר בכל זאת לראות
משהו מן הגדולה האלוקית. על פי הדימוי הזה, העולם כולו משול לנהרות
אדירים, הנשפכים כולם אל האין סופיות האלוקית. הדימוי של הנהרות
ושל הים, מזמין אותנו לחשוב על ימי השבוע בדימויים המתאימים: כל
יום שעבר עלי השבוע הוא נהר, כל מחשבה היא אפיק נחל, כל טרדה
שהייתה לי היא טיפת מים, וכעת – הכול נשפך אל ים השבת.

מתוך ההתבוננות האישית, אנו יכולים להרים את המבט אל כל המתפללים
בבית הכנסת ולראות את אותו תהליך בדיוק: כל אדם הוא נהר, וכולנו
נשפכים כעת יחד, בתחושת ביטול, אל ים האלוקות שהוא גם ים השבת.
המזמור הזה מזמין חיבור, בין הנהר שלי לנהרות של חבריי המתפללים,
ובין הנהרות כולם אל ים השבת.

באופן אישי, אני חש כי הפסוקים הראשונים המדמים את העולם ללבוש
ולכיסא מעוררים את הלב לחיפוש האלוקות בעולם, ואילו הדימוי של
הנהרות כבר נותן קצה חוט, מקרב אל השכל את ראיית כלליות נשמות
ישראל וכלליות העולם, ומתוך כך מעורר את האלוקות שבנקודת הלב.

עֲדִיתִי נֶאֱמַנְנוּ מֵאֵד, לְבִיתִי נֶאֱוָה קֹדֶשׁ: ה', לְאֶרֶץ יָמִים.

מתוך המתח בין הגילוי ובין ההסתר, בין חלקיות החול וכלליות הקודש,
בין הקושי שבחיפוש אחר האלוקי ובין ההתפעלות האדירה מן האינסוף
– מחזיר אותנו המזמור אל השער היציב היחיד שיש במהלך חייו של
אדם: קיום המצוות, עדותיו הנאמנות של הקב"ה. המצוות המעשיות הן
גשר נאמן היוצר קדושה בעולם של חול, ומשאיר את האדם אנושי בתוך
עולם של קודש.

על פי המזמור המצוות עצמן נושאות את סגולת היום השישי, את סגולת
החיבור בין הקודש ובין החול, בין הגילוי וההסתר, ובין הפרט והכלל.
קיום המצוות בימי החול הוא הבאתו של יום שישי, אל הימים כולם.
להבנתי, החיבור הזה הוא מה שמכונה במזמור אריכות ימים, שכן, הוא
הופך לחיבור קבוע של הימים והנהרות.

אריכות הימים המאחדת את הניגודים שבחייו של האדם העומד מול
אלוקיו – נטועה בפעילות אחת התלויה באדם, שיש בה הסגולה לחרוז את
המציאות כולה על כל ניגודיה: קיום המצווה. ומאחבה המצווה נגיע אל
שלומה של השבת.

שבת שלום!

המזמור שלפנינו נאמר בסופה של תפילת 'קבלת שבת', אך הוא גם מזמור
שיר ליום שישי. בשונה מכל המזמורים שלפניו, מזמור זה לא עוסק כלל
בבני אדם. אין במזמור דרישה מבני האדם ללכת לקראת השבת או לרנן
לכבודיה. במקום זאת, פסוקי המזמור עוסקים בתיאור של העולם עצמו,
בתיאור היחסים בין הסתתרותו של הקב"ה לבין התגלותו, ובתיאור המתח
של המפגש בין ימי החול, המשולים במזמור הזה לנהרות, לבין השבת
המשולה לים. בסופו של דבר, מתוך המתח בין הגילוי לבין הכיסוי, בין
החול ובין הקודש, מניח המזמור לפנינו הצעה שיש בה כדי לגשר על
הפער. אז הבה נצטרע בעקבי המזמור:

**ה' מֶלֶךְ, גָּאוֹת לְבָשׁ. לְבָשׁ ה', עַז הַתְּאֵזֶר. אֶף-תִּכּוֹן תִּבְל, בֶּל-
תָּמוּט.**

ה' מֶלֶךְ, גָּאוֹת לְבָשׁ, "דע לך" אומר לנו המזמור – העולם הוא לבוש של
הקב"ה, האלוקי מסתתר בתוך הטבעי כפי שהאדם לובש את בגדיו. "דע
לך" חוזר המזמור ואומר, התלבשותו של ה' היא גאוותו, עוזו וכוחו. שכן,
מלך בשר ודם צריך להראות את כוחו, עליו ללבוש בגדי מלכות ולבנות
לו ארמון בולט ומתנשא, ואילו הקב"ה – די לו בשתיקתו מאחורי וילון
המציאות.

עם אמירת המזמור ומתוך ההתבוננות באמת הפשוטה הזו, האדם המחפש
את אלוקיו מתחיל להבין: קיומם הסדיר של העולם ושל המציאות,
מבטאים את התאזרותו של ה' בעוז ובכוח אין סופי של איפוק וצמצום.
לעומת זאת, התגלותו המפולשת של אלוקים הייתה ממוטטת את אושיות
תבל: עַז הַתְּאֵזֶר, אֶף-תִּכּוֹן תִּבְל, בֶּל-תָּמוּט. על פי המזמור, אלוקים מתאזר
בעוז ובצמצום, כדי למנוע את התמוטטות העולם. אם כן, הצעד הראשון
לקראת ההתבוננות של המזמור הוא לקבל בענווה את המציאות כפי
שהיא ולהיזכר שממש כמו לבוש – המציאות וכל אשר בה הם "משחק"
של גילוי וכיסוי.

נִכּוֹן כְּסֵאָךְ מֵאֵז מַעוֹלָם אֲתָה.

מתוך ההתבוננות במתח בין התלבשותו של ה' במציאות לבין הסתתרותו
מאחוריה, מגיע אל המזמור שלנו דימוי נוסף: העולם הוא כיסא של
הקב"ה. כדי לקרב את הדברים קצת אל השכל, צריך בשלב הזה לדמיין
איך נראה כיסא מלכות בעולם העתיק, ומי עומד סביבו. בואו נדמיין לרגע
שאנחנו נכנסים להיכל מלכות של מלך ורואים את כיסאו המפואר עם
עדת יועציו, חכמיו ושריו, אך איננו יכולים לראות אותו, שכן הוא יושב
גבוה על הכיסא או מאחורי וילון. הסביבה של הכיסא רומזת על גדולתו
של המלך ומתעורר בנו רצון עז לראותו, אך פניו לא יראו. לאחר שדמינו
את הדברים באופן ברור, עלינו לשוב אל המזמור – העולם הוא כיסאו
של הקב"ה, אנו רואים בו המון רמזים לגדלות אין סופית, אנו חשים את
הפאר וההדר, אך איננו יכולים לראות את היושב על הכיסא. וממש כמו
במשל בו המלך יצר את הכיסא ולא הכיסא יצר את המלך, כך גם כנמשל,
ה' מתגלה בעולם, אך עצמותו: מֵאֵז, מַעוֹלָם אֲתָה, כלומר, הלאה ומעלה

meserGO
הפצת מסרים בקליק

● הודעות SMS ● שיחות IVR
● דיוור אלקטרוני ● צ'אט בוטים

www.meserGO.co.il 072-330-6060

קרוב אליך
לקבלת העלון לפני כולם
ננסו לכתובת או סרוקו את QR
bit.ly/karov

מעינות
מעינות

המרכז
המרכז
המרכז

ב"ה

**-לראשונה-
לתלמידות אולפנות י"ב-**

רוצה
לחוות קיץ
משמעותי?

**מחנה
צמאה**

סמינריון קיץ חוויתי איכותי במיוחד בשבילך

בחדרי האירוח המפנקים של מדרשת מעיינות
בכפר חב"ד בתנאי פנסיון מלאים

מיועד לבנות אולפנה
מסיימות י' - י"ב
**יום שני י"ב תמוז - יום רביעי י"ד תמוז
(15-17 ביולי)**

**< שיעורים > סדנאות < מפגשים עם
דמויות משפיעות < התוועדויות
לתוך הלילה < שחייה לילית <
קריוקי חסידי ועוד**

בהשתתפות:

הרב דוד בייץ • הרב יונתן
נמדר • הרב משה שילת •
הרבנית נעמי שפירא • רחמה
בן יוסף • רננה שפירא • חנה
כהן אלורו • חני ליפשיץ

עלות: 650 ₪
למקדמות להרשם:
450 ₪
בלבד

לברורים ופרטי הרשמה:
mk.maynotaich@gmail.com
או בקישור: http://lp6.me/bGaEu

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

תשובה טבעית

התוועדתי באחד הערכים עם שני חברים בני גילי, אורי ודורון, חוזרים בתשובה ותיקים, בבית הכנסת הכורדי. למדנו קצת חסידות, ודיברנו הרבה על החזרה בתשובה בעבר לעומת זאת בת ימינו. הדעות היו חלוקות. אורי אמר שפעם החזרה בתשובה הייתה רצינית יותר, אנשים קיבלו עליהם עול תורה מלא והלכו על כל הקופה, ואילו היום החזרה בתשובה היא חפיפניקית יותר. כל אחד עושה מה שמאיר לו, לא מחויב לשום לבוש ולשום דרך.

"זה נכון ככלל", אמר לעומתו דורון, "אבל איך תסביר את השבר שישנו אצלנו, את הגירושין הרבים, הבנים והבנות שלנו שרבים מהם התרחקו מהדרך? החברה היום הרבה יותר חופשיים מאתנו, לא מתקרים כמעט למאה שערים ואפילו לא לבני ברק, אבל כל טיפה שהם עושים במסגרת התשובה שלהם אמינית לגמרי. טוב מעט כוונה מהרבה ללא כוונה. אנחנו חוזרים בתשובה מיראה חיצונית, ואילו הם חוזרים בתשובה מאהבה פנימית".

הם הביטו לעברי כדי שיבוא השלישי ויכריע ביניהם. מרוב שיש לי מה לומר בנושא העדפתי לשתוק, אם כי נטיתי בלבי כלפי דורון. מזגתי טיפה 'לחיים' בתקווה להתפתחות כלשהי שתכריע את הכף.

ואז נכנס לבית הכנסת דניאל בן ה-34, חוזר בתשובה צעיר מאתנו בדור - שיערו מעוצב מעט באלגנטיות, חולצתו משובצת, מכנסי אפורים ולרגלי נעלי ספורט אלגנטיות. הוא היה פצצת אנרגיה - עובד השם בטבעיות ובחניניות, מגיע לאומן כל ראש השנה מאזימי נעוריו, מכבד את כל הצדיקים, משתתף בשיעורים, קשור מאוד לחבריו הרבים, אבל לא קשור במיוחד לאיזו דרך או קבוצה.

הוא התיישב עמנו, פיזר חיוכים לכל עבר, גלגל בורחות סיגוריות לכל דורש, ולאחר שתי לגימות קטנות אמר: "חברה, תגידו לי מזל טוב, השגתי חלקה בירושלים!".

"מזל טוב!", בירכנו אותו כאחד, "שיהיה לך ישוב טוב".

"אבל איפה מוכרים אדמות בירושלים?", הקשה אורי.

"בהר המנוחות", השיב דניאל בחיוך שמימי.

הדועזענו. אנחנו בני חמישים עד שישים, וכל אחד מאתנו יכול להיות אביו. כמובן שאנחנו מהרהרים פה ושם על התכלית, אבל לא עד כדי כך...

דניאל החל להסביר. לדבריו הוא שמע על הזדמנות פז לרכוש חלקה זוגית בהר המנוחות, ולא החמיצה, השקיע 60 אלף ש"ח, והוא מסודר לעד ולנצח נצחים...

אחר כך המשיך והסביר היכן בדיוק נמצאת החלקה, לא הרחק מציונים הקדוש של החיד"א ושל רבי מרדכי אליהו זצ"ל.

רוח קנאה אחזה בכולנו וגם רגש הערצה. הנה הינוקא הזה לא רק חושב על עלמא דאתי, אלא גם עושה משהו בנידון...

הוא אמר שיש לו רבע שעה פנויה, וביקש מאתנו להצטרף ללימודנו. כעבור רבע שעה שוקת חיים, נישק בחיל וברעדה את הספר, חייך לעברנו את חיוכו המתוק, הרים מהשולחן את צרור מפתחותיו הענקי, ופנה לעבר דלת היציאה. לאחר לכתו השתררה דממה של יותר מדקה.

"איפה היינו?", שאל אורי.

"שאלנו מי עדיף - הדור הישן של תנועת התשובה או הדור החדש?", ענה דורון.

שניהם הביטו לעברי, כאילו שכעת אני מוכרח להכריע ביניהם.

היה לי בראש הרבה מה לומר, ובין השאר שלדעתי הרפואה של תנועת התשובה היא יהדות טבעית ועממית - להיות נאמן לכל הדורות הקדושים בעבר, ובו זמנית נאמן למה שאתה באמת ולא להיכנס לשום מגירה, אבל חיפשתי מענה זורם ומחויך יותר. לגמתי טיפ-טיפת משקה כאילו הייתה רפואה, וחייכתי, "אם אנחנו מייצגים את הדור הישן של התשובה, ודניאל מבטא את הדור החדש, נראה לי שהתשובה טבעית..."

מהכים לך בבי האילנה

מצעקות ה'צ'יף אוף פוליס' על החב"דניק המבוהל ועד לאימפרייה של אהבה ואלפי מקושרים, עברו בסך הכל 24 שנה < אלפי סיפורים של השגחות פרטיות מופלאות וגם הרבה מאוד מסירות יצרו את אחד מבתי חב"ד המפורסמים בעולם > איך מגדלים ילדים נורמליים ברחוב רמבוטרי בבנגקוק, ומה הפטנט לזכירת שמות של מאות ואלפי אנשים אחרי מפגשים קצרים? > לרגל ג' בתמוז, יום הסתלקותו של הרבי מלובביץ'

בניה זית

"באותו זמן, הייתי כבר תקופה ארוכה בתאילנד, לפחות שנתיים וחצי, ודיברתי את השפה המקומית. באותו ערב עברתי ברחוב, ופתאום ניגש אלי בחור ישראלי בשם דני, ואומר לי - 'שמע פלג, יש בלגן עם המשטרה. אתה מדבר את השפה, בוא תעזור לרוב הזה, הוא ממש בבעיה'. הלכתי איתו וראיתי את ה'צ'יף אוף פוליס' - המפקד הראשי של המשטרה המקומית - צועק על איזה דוס צעיר ומבוהל. התקרבותי ושאלתי את הדתי מה קרה, והוא ענה שהוא לא יודע אבל רוצים לעצור אותו, כנראה בגלל הסוכה שלו. כששאלתי את השוטר בתאילנדית מה קרה, הוא אמר לי בכעס: 'כל העצים כאן הם רכוש של המלך, ואסור לגעת בהם! הבחור הזה חותך עצים, וזאת עבירה על החוק!' לקחתי אותו הצידה ואמרתי לו: 'האיש הזה הוא איש של דת'. אצל התאילנדים זה כמו קוד קסם. ברגע שהעניין קשור לדת, הכל בסדר מבחינתם. אמרתי לו: 'הקשב, הרב הזה לא בא לעשות שום דבר רע, בוא נסדר'. הוא הסכים והם לקחו את העובד, ואחר כך הם סידרו את העניין ביניהם".

מציודו של פלג העניין הסתיים. הוא רצה לחזור לענייניו, אבל מצד הרב נחמיה - הסיפור רק התחיל. הוא החליט ליצור קשר עם פלג ולהשאיר אותו לסעודת החג.

"עמדתי ללכת משם" ממשיך פלג את סיפורו, "אבל אז הדוס הצעיר - הרב נחמיה - הזמין אותי: 'בוא תשב איתנו, יש ארוחת חג'. לא הבנתי מאיפה הוא נפל עלי, ועניתי לו בהחלטיות: 'לא! עד כאן! אני לא בקטע הדתי. תודה רבה ושלוש'. ברוך השם, מאז ועד היום עברנו הרבה גלגולים במהלך השנים, הקשר עם בית חב"ד התחזק, והנה אני כאן בארץ, נשוי עם ילדים שלומדים בכפר חב"ד, ותודה לה' הכל טוב. ודני, הבחור שקרא לי, גם הוא חזר בתשובה..."

ג' תמוז תשנ"ד

חג הסוכות היה אמנם האירוע המשמעותי הראשון של חב"ד-תאילנד-למטייל, אבל הסיפור של המקום התחיל כמה חודשים קודם לכן. אל הרב נחמיה פנה חבר מימי הישיבה, אליעזר אשכנזי, וסיפר לו שהרב יוסף חיים קנטור, השליח הראשי בתאילנד, מחפש שליח שיקים בית חב"ד למטיילים. לימים סיפר הרב קנטור, שהרעיון נולד דווקא מתוך משבר.

"כשהייתי בן עשרים וחמש יצאנו לשליחות בתאילנד" נזכר הרב קנטור. "אחרי כשנתיים של שליחות, בג' תמוז תשנ"ד, הגיעה הבשורה המרה על פטירת

"משרד החוץ מבקש מכל המטיילים הישראלים, ליצור קשר עם הקונסוליה או עם בית חב"ד הקרוב". משפטים מעין אלה נשמעים בתקשורת מפעם לפעם, בעת מצבי חירום במדינות המזרח הרחוק. אבל המציאות של בתי חב"ד כמקום מרכזי שכל מטייל ישראלי ממוצע מכיר וקשור אליו, לא תמיד הייתה קיימת. התפקיד המסורתי של בתי חב"ד, הוא הענקת חיזוק ליהודים תושבי המקום. לעומת זאת, בתי חב"ד המיועדים למטיילים הוא רעיון חדש יחסית. הבכור של בתי חב"ד מהסוג הזה הוא בית חב"ד בבנגקוק, תאילנד. המקום המיוחד הזה חוגג השנה עשרים ושלוש שנה לקיומו, וגם חנוכת מבנה חדש.

"הסיפור של בית חב"ד בבנגקוק התחיל לפני עשרים וארבע שנה", פותח הרב נחמיה. "בח"י אלול של שנת תשנ"ה הגענו לשליחות בתאילנד. היינו זוג צעיר - נחמי ואני, עם ילד קטן - מנחם, שברוך ה' היום כבר נשוי בעצמו. כשהגיע סוכות יצאתי לבנות סוכה. בית חב"ד היה אז קטן הרבה יותר מאשר היום, ולילו בניתי סוכה קטנה. היה שם עץ שענפיו קצו נטו מעל המיקום של הסוכה, וכדי שלא יפסול אותה חתכתי כמה ענפים בשביל לוודא שהסוכה ניצבת תחת כיפת השמים".

הרב נחמיה, שגדל בכוכב אחר מהתאילנדים, לא יכול היה לדמיין שהמעשה ההלכתי הקטן שלו הוא לא פחות מאשר עבירה על החוק (!).

"בליל החג, עמדנו להתחיל קידוש וסעודת חג. ברוך ה' הגיע קהל די גדול - בערך שלושים איש, וכשממש עמדנו להתחיל אמר לי מישוה: 'יש ניידת משטרה למטה, ומחפשים את האיש עם הזקן הארוך...' הסתכלתי סביבי וקלטתי שאני היחיד שמתאים לתיאור הזה, וכנראה שאותי הם מחפשים. ירדתי למטה וראיתי שני שוטרים ממתינים עם אזיקים. הם התחילו לדבר בעצבנות בתאילנדית, ומה לעשות שלא כל כך הבנתי אותם. חשבתי לנסות באידיש, אבל משום מה הם לא הבינו אותי... שיח החרשים הזה לא ממש התקדם, והלחץ שלהם התגבר. הם צעקו ופשוט לא ידעתי מה לעשות.

"פתאום עבר שם בחור ישראלי, שלא הכרתי. הוא ניגש אלינו ושאל בעברית 'מה קרה?' אמרתי שאני לא יודע בדיוק, אבל הם באו לחפש את האיש עם הזקן. 'תן לי רגע לדבר איתם', הוא אמר, ותוך רגע הוא שם יד על הכתף של השוטר, נכנס איתו לבית חב"ד, ואחרי כמה דקות הם יצאו והשוטר אמר שהם ייקחו לחקירה את אחד העובדים של בית חב"ד במקומי. עד היום אני לא יודע מה בדיוק הוא אמר להם".

עד כאן!

מי שמשלים את הסיפור הוא המושיע בעצמו, פלג מוסקוביץ. הוא כבר לא טייל ישראלי צעיר, אלא יהודי בעל משפחה ושומר תורה ומצוות.

כל יום לרחוב הקאוסן לחפש יהודים", מספר הרב נחמיה. "סיפורי כל מי שפגשתי על בית חב"ד. הזמנתי הרבה אנשים למסעדה שלנו ולתפילה בשבת. יום אחד עמדתי ברחוב וחיפשתי אנשים למניין. ראיתי מרחוק בחור מגודל עם שער ארוך וקעקועים. הוא נראה לי לא בדיוק אחד מאלה שמצטרפים למניין. באופן טבעי לא רציתי לקרוא לו, אז הסתובבתי לצד השני כדי שלא לפגוש את המבט שלו. פתאום הרגשתי דפיקה על הכתף. הסתובבתי, ומולי אני רואה את הבחור המגודל הזה. 'חב"דניק! אתה צריך מניין?' השבתי בחיוב, והוא אמר: 'רק רגע'. לא האמנתי, אבל תוך דקה הוא הביא לי עשרים איש! צעדנו כולם ביחד לבית חב"ד, ואחרי התפילה הבחור הזה ניגש אלי ואמר: 'אתה חדש פה, הא? אתה לא מכיר את הכללים. דע לך, אל תסתכל על איך האנשים כאן נראים. כשאתה צריך מניין תפנה לכולם. כאן, כולם יסכימו לבוא'. אחרי שנים פגשתי אותו, כשהוא כבר היה עם שער קצר. אמרתי לו שהוא אחד המורים הטובים שהיו לי בתאילנד."

"כלל ברזל אחד היה לי - אני לא נכנס לבתי חב"ד! ארבע וחצי שנים עמדתי בכבוד בכלל הזה, למרות שמי שטייל במזרח יודע שזה לא פשוט. בכל-זאת, כנראה שאופי חרדי היה לי כבר מלכתחילה..."

לשקר אי אפשר

הסיפורים של בית חב"ד בבנגקוק רבים מספור. רבים מהם משתרעים על פני שנים ארוכות, שבהן מפגשים והכרויות חזרו והניבו פירות בכל מיני סיטואציות ואירועים.

מיכל שמעוני, כיום בעלת משפחה ומתגוררת בפתח תקווה, מספרת על החוויה שלה מבית חב"ד תאילנד: "לפני עשרים ושלוש שנה יצאתי בפעם הראשונה לטיול בתאילנד", פותחת מיכל את סיפורה. "זה היה הטיול של 'אחרי הצבא', ובמהלכו הגעתי לבנגקוק קצת לפני החגים. חיפשתי מקום לחגוג בו, וכך הגעתי לבית חב"ד. מאוד התחברתי למקום, לרב נחמיה ולנחמי אשתו. האירוח שם היה בשבילי חוויה מיוחדת שלא ידעתי להסביר אותה כל כך. בלי להיות מודעת, נסעתי וחזרתי ונסעתי וחזרתי, ובסוף מצאתי את עצמי כל הזמן מסתובבת סביב בנגקוק וסביב בית חב"ד. כך קרה שבערב יום כיפור טיילתי לי בקאוסן ופגשתי, איך לא, את הרב נחמיה."

השיחה הייתה שגרתית למדי, ומיכל ממש לא הייתה מוכנה לשאלה הבאה: "הרב נחמיה פתאום שאל 'את מגיעה היום לארוחה המפסקת? את צמה?' הייתי בהלם, והשתתקתי. מצד אחד אני לא יכולה לומר לו שאכבוא, הרי לרב אי אפשר לשקר, ומצד שני - מה לי ולסיפור הזה? בסוף עניתי: 'האמת היא שאני לא כל כך יודעת, תן לי לחשוב על זה...' הוא הסתכל עלי בעיניים המיוחדות שלו ואמר בנעימות: 'תצומי, דברים טובים יקרו'. אמר - והלך. המשכתי גם אני הלאה לטייל לי, אבל כל היום הסתובבתי עם המחשבה על הצום. אני באה מבית שלא קשור לדת, ואני באמת הכי לא שם! אף פעם לא צמתי ביום כיפור, ודווקא בבנגקוק שבתאילנד, בטיול הגדול שלי, אני אעשה את זה? בכל זאת, לא ברור לי איך, מצאתי את עצמי מגיעה באותו יום לבית חב"ד לארוחה המפסקת. בפעם הראשונה בחיי צמתי ביום הכיפורים. מאז אני גם צמה כל שנה, והאמת - קורים דברים טובים..."

יכולה לספר על משהו טוב?

"מיד אחרי הצום הייתי אמורה לטוס לאוסטרליה כדי לעבוד ולחסוך עוד כסף להמשך הטיול. היו לי חברות שבדיוק חזרו משם ואמרו לי 'עזבי, חבל על כרטיס הטיסה, אין עבודה שם."

הרבי. היינו אז בדיוק בביקור בלוס-אנג'לס, וכך זכיתי להגיע ולהשתתף בהלוויה. אחרי ההלוויה באנו ל-770 לשבת שבעה, כמו שנוהג חסיד לשבת אחרי רבו. ישבתי שם, והמחשבה הייתה שעוזבים את תאילנד. למה לנו לשבת במקום רחוק ומנוכר?"

המחשבה הזאת חלפה בן רגע: "מיד אחר כך, הכתה אותי בבוט גדול מחשבה הפוכה: מה, השתגעתי? אתה חסיד של הרבי שלך? כשמגיע אתגר אתה בורח מהמערכה? הרי דווקא עכשיו צריך לקיים את המילים שהרבי היה מרבה לומר: 'בהמשך הבנייה תנוחמו!' עכשיו הדרישה היא להוסיף עוד ועוד אור! ובאמת, לקראת השלושים הוחלט שפותחים בית חב"ד ראשון מסוגו, בית חב"ד למטיילים. ברוך השם, מהרגע הקשה צמח אור גדול. הפעילות הזאת התפשטה בכל העולם, ובתי חב"ד למטיילים מחוללים שינויים גדולים בצורה אמיתית ופנימית."

ומתלמידי יוטר מכולם

אחרי ההלם הראשוני, בית חב"ד בבנגקוק התחיל בפעילות שוטפת. לכאורה הפעילות אמורה הייתה להיראות כמו בכל מקום אחר, אבל עם הזמן התברר לשליחים הצעירים שהטיילים הם זן קצת אחר.

"בתקופה הראשונה הייתי יוצא

הקורס הביתי לרק כאלר
לומדים עם הנפל מהפנים,
אפסר לרקל'ה, לרקל'ה
ולספס הרה.

אני התחברתי

(מסלול בליטת J-CBT)

הכשרת מטפלים ומאמנים
במרכז "דעת ותבונה"
בהנחיית הרב יצחק ערד

אימון אישי / CBT יהודי
CBT במערכות יחסים ומשפחה

בוא להעמיק בהבנת הנפש ולגלות
כיצד התובנות הגבוהות והעמוקות ביהדות ובחסידות
הופכות לכלים טיפוליים מקצועיים ומעשיים!

מאות מטפלים כבר ביצעו
קפיצת דרך מקצועית,
הצטרף עכשיו!

www.tvunah.com 077.3137800

רחובות // צפת
ירושלים // תל אביב
כפר חב"ד
דעת ותבונה
#באן_הכל_מתחבר

כטיעתא - שפ"א

תכלת

הרבני מקבל עליו מצוות עשה של
ואחבת לרעך כמוך
(תארי' הקדוש)
משוכנס אב - מרבים אחבה!

מדרשת תכלת צפת

• מזמינות אתכן ללמוד איתנו בתשעת הימים
יום ראשון ג' אב - יום חמישי ז' אב

מערב מלאה שערות וסגולות
מערב מלאה מלאה מלאה
המלאה האר"י הקדוש ד"ה אבן

עלות - 350 ש"ח.
מחרו לחירשם - מספר המקומות מוגבל!

תכנית שנתי מלאה | תכנית אלול | חדש! תכנית שילוב שירות לאומי
לפרטים והרשמה: עדי אורה 0546753575 | tchelet@tsfat.org.il | tsfat.org.il

לת"ת יצהר
דרושים לשנה"ל הבאה:

- מלמדים ומחנכים בקודש.
- מלמד מחנך כיתת חנ"מ.
- מורי מקצועות.
- בעלי רוח שליחות ורגישות לנפש הילד.
- עדיפות לבעלי ניסיון בהוראה.

שעות משרד החינוך בהיקף מתאים!
נא לשלוח קו"ח לדוא"ל : tatben@gmail.com

קיבוץ בארות יצחק במרכז הארץ מחפש

חוג נשוי לתפקיד הדרכה לגילאי חטיבה/תיכון

שליש-רבע משרה לכל אחד מבני החוג.

יתרון משמעותי:
רקע בעבודה חינוכית

דרישות התפקיד:
לב פתוח ואוהב, זמינות, מסירות, אחריות, ראש גדול.

לשליחת קו"ח:
052-8584490 | education@beerot.co.il
רק פניות מתאימות תענינה

בתשובה, הלכתי ברחובות קראון-הייטס, השכונה של חב"ד בברוקלין, ופגשתי את חמיו של הרב נחמיה - הרב וולפא. הוא הכיר אותי מהעבר, וכשראה אותי עצר ואמר לאדם אחר שהלך איתו: 'הנה, זה נכד שלי!...' אני באמת מרגיש כחלק ממשפחה גדולה."

אחרי הפתיחה הנרגשת, לירו משתף בסיפורו האישי: "גדלתי בארץ, וכבר מגיל מאוד צעיר הייתה לי כותרת אחת: 'חיפוש האמת'. כשהתבגרתי למדתי פילוסופיה, בודהיזם ואינדואיזם ועוד מיליון ואחד כיוונים, והכל בגלל שמאוד חיפשתי את האמת. כשהשתחררתי מהצבא, הלכתי כמו רוב הישראלים לטייל בעולם הגדול, רק שהטיול שלי היה קצת ארוך מהרגיל. טיילתי באסיה בערך ארבע שנים וחצי. במהלך הטיול הרשיתי לעצמי הרבה דברים, אבל כלל ברזל אחד היה לי - אני לא נכנס לבתי חב"ד! במשך ארבע וחצי שנים עמדתי בכבוד בכלל הזה, למרות שמי שטייל במזרח יודע שזה לא פשוט. בכל זאת, כנראה שאופי חרדי היה לי כבר מלכתחילה..."

"בשלב מסוים של הטיול גרתי בסין. למדתי שם באוניברסיטה את השפה הסינית, ובמקביל לימדתי אנגלית. פתאום קלטתי שהפסקתי עם החיפוש של האמת. אמרתי לעצמי: 'מה? אתה כבר עשרה חודשים במקום אחד?' מיד עליתי על אופניים, ויצאתי למסע של שבועיים. אחרי המון קילומטרים וחצייה של כמה מדינות, הגעתי עם האופניים לשגרירות ישראל בבנגקוק. הייתי צריך להנפיק דרכון חדש, כי כבר נגמר לי המקום לחותמות בדרכון. רציתי לשלם על זה בדולרים, אבל אמרו לי שהם לא מקבלים תשלום בדולרים. ניסיתי בשקלים, אבל גם את זה לא קיבלו. הם הסכימו לתשלום רק במטבע המקומי - באטים. ניסיתי להסביר להם שאני רק ארבעה ימים פה ועוד אין לי באטים, אבל הם לא הסכימו. פתאום צצה איזו בחורה לעזרתי ואמרה לי שהיא תשלם, ואני אחזיר לה אחר כך. הודיתי לה מעומק הלב, ושאלתי היכן אוכל למצוא אותה כדי להחזיר לה. והיא ענתה, איך לא: 'בבית חב"ד'."

סירנות האזעקה של לירו נדלקו, והוא ניסה לשנות את רוע הגזירה.

"אמרתי לה: 'לא לא לא, בבקשה, יש לי כלל, אני לא נכנס לבתי חב"ד!'" הבחורה דווקא הבינה אותי ואמרה: 'זה בסדר, גם אני בדרך כלל לא נכנסת, אבל כאן זה שונה. הבית חב"ד פה הוא משהו אחר. המקום הזה הוא לא בית חב"ד, הוא בית! לא ממש קניתי מה שהיא אמרה, אבל לא הייתה ברירה. בכל זאת היא עשתה לי טובה והלוותה לי סכום כסף לא מבוטל, והייתי צריך להחזיר לה לפי בקשתה."

בלית ברירה שבר לירו את כלל הברזל, ולמחרת התייצב בבית חב"ד.

אל תסעי! התייעצתי עם הרב נחמיה, והוא עודד אותי לנסות. לא תאמינו, אבל ביום שנחתתי פגשתי בחורה ישראלית שעבדה בבית קפה מתחת לגסט-האוס שישנתי בו. אחרי כמה דקות שיחה היא פתאום שאלה אותי: 'את רוצה להחליף אותי בעבודה? אני מחר צריכה לחזור לארץ...' אמרתי לעצמי - וואו! איזה מול שצמתי. ומאז כל שנה מחדש קורים דברים טובים - כמו מין קסם שכזה."

עברו השנים, מיכל הקימה משפחה והילדים שלה לומדים בחינוך דתי, "אף אחד לא האמין שזה יקרה" היא אומרת בחיוך. מעבר לכך, הקשר עם חב"ד-תאילנד מלווה אותה גם במקומות לא צפויים.

"במשך כמה שנים עבדתי כסמנכ"לית של קניון 'ביג פאשן' באשדוד" מספרת מיכל. "למי שלא מכיר, סביב הקניון הזה היו מלחמות על פתיחה בשבת. אמנם עבדתי שם, אבל משהו אצלי, בתוך הלב, לא השלים עם הכיוון הזה. יום אחד אמרו לי שהגיעו כמה חבר'ה לקומה למעלה בקניון, הציבו דוכן, ורוצים להתחיל להניח תפילין לעוברים ושבים. נתנו לי הוראה ברורה: 'תעלי להוציא אותם משם, אנחנו לא מאשרים!' עלייתי למעלה, ופתאום פגשתי פנים מוכרות. זה היה הרב אליהו, אחיו של הרב נחמיה. אמרתי לו: 'אתה אח של הרב נחמיה, אני נכון?' גם הוא הכיר אותי ממפגשים עם המבקרים בבית חב"ד תאילנד. כך שוחחנו, ומאז ועד היום יש באותו מקום דוכן להנחת תפילין. כן, בביג פאשן אשדוד. עם כל ההצהרות על מלחמת-השבת, יש דוכן. ויותר מזה - פתחנו בו מעין סניף של בית חב"ד, וכל שנה מדליקים חנוכייה בקניון, ומזכים את כולם בהדלקת נרות וחלוקת סופגניות. אני מודה לה' על כל החוויות הטובות האלה, וחושבת על זה שאם לא הייתי מכירה את הרב נחמיה ואת נחמיה, לא הייתי מתחברת. לא הייתי מודעת למקורות שבעצם היו בי תמיד, ורק לא ידעתי שהם שם."

מסביב לעולם באופניים

כשמקשיבים לסיפורים שנקראו סביב בית חב"ד, שומעים נקודה מרכזית אחת: הדבר שהכי מושך אנשים למקום הזה, היא עובדת היותו בית. עוד לפני האידאולוגיות, לפני לימוד החסידות המעמיק, תחושת הביתיות החמה שהמקום מעניק פותחת לבבות, לפעמים גם כאלה שסגורים חזק במיוחד. אחד האגוזים הקשים לפיצוח שנקשר למקום הוא לירו ועזרא, כיום חב"דניק לכל דבר ועניין, הפועל בעצמו להמשיך את הרוח שספג בבית חב"ד תאילנד.

לירו בוחר להתחיל מהסוף: "לפני כמה שנים, אחרי שכבר חזרתי

"נראה לי שהשומר של הבית חב"ד עד היום בטרומה ממני. הגעתי עם אופניים מלאות ציוד, והוא נבהל שאני רוצה להכניס הכל פנימה. אחרי דיון, הוא בסוף השתכנע ונכנסתי".

"למה אתה מסתלבט?"

לירז מצא את עצמו מבלה זמן רב בבית חב"ד, אבל מסיבות לא כל כך רוחניות: "גיליתי שיש שם עוגיות וקפה שחור, כל בוקר בחינם! מי שמכיר אותי יודע שבלי קפה על הבוקר, אני לא בן אדם. חוץ מהקפה, בעשר בערב מחלקים את האוכל שעוד נשאר מהמסעדה, ובקיצור – בלי להוציא באט אחד, אתה אוכל ונמצא שם כל היום. נשארתי שם כמה ימים שבהם חיכיתי לקבל עוד ויזות כדי לנסוע בחזרה

לסין, תכננתי לחצות את כל מרכז אסיה בחזרה לאירופה, וכיניע סופי להגיע עם האופניים לישראל. העברתי יום ועוד יום בבית חב"ד. הרב נחמיה ניסה לדבר איתי כל פעם: 'שלום, מה נשמע? אולי תבוא לשיעור?' לא הסכמתי. 'אולי תפילין?' לא, מה פתאום. כל הזמן נשארתי עקשן. יום אחד ניגש אלי יהודי ושמו הרב משה ברוורמן, ושאל אותי אם אני רוצה להצטרף לסדנה באיזה מלון בהרים. ההצעה נשמעה לי טובה, קסם לי לתפוס קצת שקט אחרי כל הרעש בעיר הזאת.

אמרתי לו: 'אני בא'. הוא לא האמין למשמע אוזניו... הוא שוב אמר: 'לא נו, באמת תבוא'. שוב אמרתי לו: 'אני בא'. הוא עדיין לא האמין, הסתובב לרב נחמיה ואמר: 'למה הוא מסתלבט עלי? למה הוא לא רוצה לבוא?' דווקא הרב נחמיה קלט אותי: 'אם לירז אומר שהוא בא, אז הוא בא'."

לירז יצא לסדנה, אבל גם שם דבק בדרך שלו. "כולם אמרו שהיתה סדנה מדהימה ושהם השתנו, ומעכשיו הם יניחו תפילין וישמרו שבת. רק אני אמרתי ששמעתי והפנמתי, וזהו" משחזר לירז. "יצאתי משם למסע קטן עם עצמי. הסתובבתי בתאילנד – לא על האופניים, אלא כמו כולם – לראות ים באיים וקצת לטפס על צוקים. כשחזרתי מהמסע, נסעתי לצי'אנג-מאי בצפון תאילנד. בלילה, באמצע הדרך, גמלה בליבי ההחלטה שבבוקר אני הולך להניח תפילין! בחמש בבוקר אני מגיע לצי'אנג-מאי ומחכה שבית חב"ד ייפתח. פגשתי שם את הרב יוסי שמנהל את בית חב"ד במקום, ושאלתי 'אתה יכול להניח לי תפילין?' הוא הניח לי תפילין, למדנו שיחה של הרבי ולמדנו חומש. בצהריים נכנס

למקום – לא פחות ולא יותר – הרב נחמיה! הוא הגיע לביקור מבנגקוק, והוא מסתכל עלי: 'מה אתה עושה בבית חב"ד?' הרב יוסי ענה במקומי: 'הוא עשה כאן הרבה דברים – הניח תפילין, למד שיחה וחומש...' והרב נחמיה, נהיה לבן... הוא פשוט לא הבין מה קרה לי."

"מלכתחילה, לא תכננתי להגיע לתאילנד רק כדי להיות 'אשתו של הרב'. חשבתי שתהיה לי שליחות משלי, לעשות ולפעול עם יהודים אחרים. במקום זה, מצאתי את עצמי עושה בדיוק את מה שכל אמא יהודייה עושה בכל מקומות בעולם, אז בשביל מה לעשות את זה בתאילנד?"

לירז עוד המשיך מעט במסע הקטן שלו: "לקחתי משם סידור, ושבוש שלם הייתי רק עם הסידור הזה. אחר כך חזרתי מצי'אנג-מאי לבנגקוק, זה היה ביום חמישי, תענית אסתר. נכנסתי לבית חב"ד ואמרתי לרב נחמיה: 'הרב, אני רוצה להיות חב"דניק!' הוא הסתכל עלי במבט סקפטי ואמר: 'איין בעיה, במוצאי שבת מתחפשים, ואני אתן לך חליפה וכובע...' אמרתי: 'הרב! באמת, אני רוצה להיות חב"דניק!' עכשיו הוא האמין ואמר: 'אם ככה, בוא. יש עכשיו תפילה'. משם והלאה הסיפור שלי הולך ונהיה שחור ולבן, ובמהירות עשיתי את המהלך של התשובה. כולם שאלו אותי מה קרה, וכשחשבתי עם עצמי מה באמת השתנה, גיליתי משהו מיוחד. בכל המקומות שהייתי לימדו אותי הרבה תיאוריות, כאלה ואחרות. אבל כשפגשתי שלוחים של הרבי מלובוביץ', זה היה משהו אחר. האנשים האלה הם לא מורים, אלה אנשים שחיים. פגשתי חיים – בית, שמחה אמיתית, ורציני שגם לי יהיה את הדברים האלה. לקח לכל זה זמן לחלחל בתוכי, אבל ברוך השם זה הגיע. היום לקחתי את זה צעד אחד קדימה, ואני עם המשפחה שלי שליחים ב'חב"ד בקמפוס' בירושלים."

שר החוץ ושרת הפנים

האישה שעומדת מאחורי המפעל הגדול של בית חב"ד בנגקוק, נחמי וילהלם, משתפת בסודות מתוך הבית: "אחת השאלות ששואלים אותי על תקן יומימי, היא השאלה אם לא קשה לנו. אני אף פעם לא יודעת מה לענות על השאלה הזו. כן? או אולי לא? אין לי ממש תשובה חד משמעית. בכל מקרה, אני מרגישה שאנחנו באמת בתוך נס. לחיות עשרים ושלוש שנה ברחוב רמבוטרי בבנגקוק, לגדל שם ילדים ולנהל חיים יהודיים מלאים, זה דבר שממש לא יאומן."

"מבחינתנו, הגענו רק לשנה. כשצעדתי ברחובות בנגקוק, היה לי ברור שבמקום הזה אני לא מגדלת ילדים נורמליים, ושלא לדבר על ילדים שומרי מצוות וחסידים. גם האופי של השליחות היה קצת מוזר לנו, כי סך הכל פגשנו אנשים לזמן כל כך קצר, ואין אפשר ליצור מהמפגש הזה משהו משמעותי? אמרנו לעצמנו שאנחנו פה לזמן מוגבל. השנה הזאת תכין אותנו לכל שליחות אחרת בעולם."

כמובן, עם השנים שחלפו, בני הזוג וילהלם הפנימו שכנראה הזמני יהפוך לקבוע: "בשנים הראשונות ישבנו כל לילה עד השעות הקטנות לשוחח עם אנשים במסעדה הקטנה של בית חב"ד, והילדים הקטנים שלנו, מנחם וחני, זחלו על הרצפה בין המטיילים. אבל ברוך השם, מהר מאוד עוד ילדים נוספו למשפחה, ולי לא הייתה ברירה – הפסקתי את העבודה עם המטיילים, ונכנסתי הביתה לגדל את הילדים שלי, שזאת משימה לא פשוטה בבנגקוק הרחוקה מכל מה שהכרנו. ברחוב המלוכלך שלנו, זה היה נראה לא הגיוני ולא מתאים."

על הקושי הצפוי בגידול ילדים בנכר, נוסף אצל נחמי וילהלם קושי מנטלי נוסף. "לא היה פשוט לי להסתגר עם הילדים בבית. מלכתחילה, לא תכננתי להגיע לתאילנד רק כדי להיות 'אשתו של הרב'. חשבתי שתהיה לי שליחות משלי, לעשות ולפעול עם יהודים אחרים. במקום זה, מצאתי את עצמי עושה בדיוק את מה שכל אמא יהודייה עושה בכל מקומות בעולם, אז בשביל מה לעשות את זה בתאילנד? בכל זאת, ניסיתי להזמין את המטיילות הביתה כדי להשתתף גם בשליחות באופן פעיל, וליצור קשרים עם בנות. הכל היה, כמובן,

בין הטיטולים לבישולים ולמשחקים של הילדים.

מי תהיה האמא?

דווקא דרך המפגשים עם המטיילות, הבינה נחמי שהמבט שלה על הסיפור לא כל כך מדויק. "ההקשבה לסיפורים שלהן הובילה אותן לגילוי מדהים. הייתי ממש המומה לגלות עד כמה אמא משמעותית בחיי הילדים שלה. פתאום הבנתי עד כמה הבית והחום המשפחתי הם הדברים הכי משמעותיים בעיצוב החיים של האדם. פגשתי בנות בגילאי 25-30 שכל החיים שלהם התחילו מנקודה כזאת או אחרת, טובה או רעה, והכל בעקבות הקשר עם הבית. ראיתי איך חסר בעניין הזה יכול להשפיע לכל החיים. פתאום תפסתי את עצמי ואמרתי: 'רגע! מי יגדל את הילדים שלי? מי תהיה אמא של הילדים שלי?' עשיתי סיבוב של מאה ושמונים מעלות חזרה לתוך הבית, כדי להיות אמא לילדים שלי בצורה הכי מרוכזת שאפשר. לעשות הכל כדי לתת להם להבין שהם הדבר הכי משמעותי בחיים שלי. הם הכי חשובים! מעבר לכל השליחות ולכל האנשים שאנחנו זוכים להציל, הם הדבר הכי משמעותי. הבנתי שיש לי אחריות, שליחות עוצמתית, ואני

אעשה אותה בשמחה. דווקא מתוך בית עוצמתי הייתי יכולה להשפיע על המטיילות ולתת גם להן בית".

למרבה הפלא, כך קיבלה נחמי גם את התשובה לשאלה למה דווקא תאילנד.

"באותו זמן הבנתי גם למה הייתי צריכה להגיע עד בנגקוק. הכל היה כדאי כדי שאלמד להסתכל על החיים בצורה נכונה. מתוך המבט הזה, הבנו שנינו מה הדבר הכי משמעותי שאנחנו צריכים להעניק לכל מי שנכנס לבית חב"ד. חשבתם פעם למה הרבי רצה שיקראו למקום 'בית חב"ד'? לא מרכז חב"ד, אלא דווקא בית. קודם כל, בית חב"ד צריך להיות מקום שכל אחד ירגיש בו נוח ושייך, וירגיש שאוהבים אותו ומקבלים אותו. מתוך התחושה הזאת, השמיים הם הגבול. באמת אין גבול כמה יהודי יכול להתקדם.

"הרבי אמר שהוא אף פעם לא מתעייף מלפגוש יהודים, כי אצלו זה כמו לספור יהלומים. גם אנחנו משתדלים לתת לכל מי שמגיע אלינו להרגיש כמו יהלום. אחרי שיהודי מרגיש כמו יהלום, הוא גם רוצה שילטשו אותו. הוא מוכן לקבל דחיפה קדימה. כשזה כך, בעצם עושים דבר שאי אפשר להתעייף ממנו. הכוח לא נגמר, אלא רק מקבלים עוד ועוד כוחות".

היום יודעת נחמי לספר שהתובנה ששינתה לה את החיים – להשקיע במשפחה – גם נושאת פירות מתוקים.

"לא מזמן שאלתי את הילדים הגדולים שלי, מה הם חושבים על הדרך והמקום שבחרנו לגדל אותם. התשובה שלהם הייתה מאוד מאוד

מרגשת. כל כך שמחתי לשמוע שהם בשום אופן לא היו רוצים משהו אחר. הם לא היו משנים כלום! לא את הרחוב, לא את השכונה ולא את האנשים שנכנסים אליהם הביתה. מצידם, הם היו חוזרים על הכל עכשיו, וכך הם גם רוצים לגדל את הילדים שלהם בעזרת ה'".

איך אתה עושה את זה?

אם אנחנו כבר בעניין של סודות מתוך הבית, אני מבקש מהרב נחמיה לנצל את ההזדמנות ולגלות לנו חלק מסודות ה"מקצוע". אנשים לא אוהבים שבאים לחנך אותם מחדש. איך ניגשים להפצת יהדות?

"הדרך הטובה ביותר להשפיע על אנשים היא להקשיב להם, להראות אכפתיות – אבל אמיתית! הקשבה של עשר דקות ליהודי אחר יכולה להשפיע הרבה יותר מעשר שעות שיעור. להיות אכפתי באמת, לא בשביל להשפיע".

אם כבר אכפתיות, מטיילים מתפעלים מכך שאתם זוכרים את השמות שלהם, זה אישי ונוגע. איך זוכרים שמות של כל כך הרבה אנשים?

"זה מתקשר לעניין הקודם, אין לנו בעיה לזכור דברים שאכפת לנו מהם. 'נשים לב: כשאנחנו מנסים להיזכר בשמו של מישהו, לפעמים אנחנו יודעים לתאר אותו בדיוק: 'ההוא שהיה כאן אתמול עם חולצה כחולה, שיער בהיר ומשקפיים בצבע כזה וכזה'. אז איך יכול להיות שרק מילה אחת של שלוש-ארבע אותיות, השם שלו, את זה אני לא זוכר? התשובה היא שאני באמת לא מתעניין בו. אני מרוכז בחיצוניות ולכן אותה אני זוכר, אבל השם שלו לא באמת מזיז לי. ככל שאתה יותר מתעניין בבן אדם וחשוב לך לתת לו הרגשה טובה גם בפעם הבאה שתפגוש אותו, תעשה השתדלות ותפנים את שמו, ואז תזכור אותו ללא קושי".

האם כל אחד יכול לעשות הפצות?

"ברור שכל יהודי יכול להשפיע על יהודים אחרים, אבל לא כל אחד יכול לשנות כל אחד. יש אנשים שדווקא מישוהו עם הרבה לב יצליח לגעת בהם ויש כאלו שזקוקים לטיפוס שכלתן. למרות זאת, ברור שכל יהודי שיתעניין ביהודי אחר ובאמת יהיה אכפת לו ממנו – ישפיע עליו, לפעמים בצורה משנת חיים ולפעמים כפתיחת דרך למישוהו שיעניין אחריו זה ויקרב אותו".

מה לומדים עם מישהו שרק מתחיל?

"אי אפשר לקבוע בזה כללים, זה מאוד תלוי. יש אנשים שהשאלות שלהם מובילות למקומות מסויימים ויש כאלו שמובילות למקומות אחרים. מאוד חשוב לפני תחילת לימוד לשוחח עם היהודי ולנסות

ישיבת ההסדר צפת
מודיעה בשמחה
הרחיב ה' לנו

אנו מחפשים ר"מ נוסף
לצוות הרמי"ם

בוגר שירות צבאי משמעותי, אוהב ומסור לה' תורתו ועמו

נא לשלוח קורות חיים לדוא"ל: office@tsfat.org.il
-תשפ"ו/כ"ח-תשפ"ו

להבין מה מדבר אליו, איזה מאמר חזק יכול לגעת לו בנשמה, או איזו גמרא תיתן לו הרגשה של חכמה מיוחדת שהוא רוצה ללמוד, וכן הלאה".

מה עושים עם הפער בין הפתיחות והגינות שיש בחו"ל ובין העצבנות וההסתייגות שיש בארץ?

"באופן כללי יש לנו תפקיד 'מאך דא ארץ ישראל' - לעשות כאן, בחוץ לארץ, ארץ ישראל; זה אומר לגרום ליהודי בחו"ל לספוג מקדושת ארץ ישראל ולדעת שהקדוש ברוך הוא נמצא וקרוב גם כאן. לפעמים דווקא מהמרחק ומהזרות שיש בחו"ל, הוא יגלה את ארץ ישראל שבנפשו יותר מאשר בארץ. על דרך הפתגם 'לפעמים צריכים ללכת רחוק בשביל להגיע קרוב'.

"ולפעמים צריכים גם בארץ 'מאך דא חוץ לארץ'... לפעמים דווקא כשאנשים נזכרים איך בחו"ל הם ישוב עם יהודים אחרים מבלי לראות את ההבדלים המפרידים, זה יוצר להם חשק להמשיך עם זה גם בארץ. לעשות שבת כמו בבית חב"ד בחו"ל - כאן בארץ. אמר לי פעם מישוהו בבדיחותא, שאולי יש בה גם מן האמת: "עוד כמה שנים כל ישראלי כבר יעבור בתאילנד, ואז המצב בארץ יהיה יותר טוב".

כמה אתם משקיעים בשמירה על קשר עם מי שלא חזר בתשובה?

"אנחנו משקיעים בשמירה על קשר עם כל היהודים העוברים כאן, בלי הגדרה של אנשים שחזרו בתשובה או לא. ברור ששמירת הקשר מחזקת ומקרכת, והקשר נמשך בהמון דרכים. יש הרבה אנשים שאנחנו ה'דוסי' היחידים שהם דיברו איתם בארבע עיניים בחייהם, וזה גורם לכך שבכל דבר שהם יצטרכו בענייני דת כמו חתונה, ברית מילה או בחירת שם לילד - הם יצלצלו להתייעץ. אבל לא רק בענייני דת, גם בתחומי היום יום הרבה מתכתבים ומצלצלים להתייעץ. גם ה'ממתק' לשבת' שאני שולח מדי שבוע לאלפי אנשים מהווה דרך חזקה לשמירת קשר".

איפה הייתי עד עכשיו?

שעת שיא שבועית של הפעילות בבית חב"ד הוא 'עונג שבת'. אנשים יושבים שעות ארוכות אל תוך הלילה, מתענגים כמובן על מאכלי השבת, אבל גם מתחילים להרגיש יהלומים. גם אצלנו, ב'קרוב אליך', התענגנו במשך תקופה ארוכה על סיפורי 'שבתאילנד'.

"אתם יודעים", אומרת נחמי, "אנחנו קוראים לרחוב שלנו 'בר מצווה', כי בחוץ 'בר' ובפנים 'מצווה'. אבל כל מי שיושב בעונג שבת איתנו, מספר שהוא ממש שוכח מה שקורה בחוץ", ממשיכה נחמי. "כולם שוכחים מהמוזיקה שבחוץ ומכל הטירוף של הרחוב. כל מי שיוצא מעונג שבת אומר שהוא חוטף שוק. איפה הייתי עד עכשיו? כמה טוב היה להישאב לתוך העונג שבת הזה, לתוך המקום שהלכבות נפתחים ומקבלים הרגשה נפלאה של שהות בחיק המשפחה.

כולנו מרגישים כל כך הרבה אור במפגש של עונגי השבת, ובשבילנו זה הזמן הכי משמעותי בכל השבוע".

עם השנים נוצר ביקוש גבוה אצל יהודים שעברו את עונג השבת בבית חב"ד בנג'וק, לשמר את הקשר ולשחזר את החוויה. הרב נחמיה ונחמי יוזמים מפעם לפעם שבתות בארץ, כדי לתת מענה ליהודים האלה וכדי לשמור איתם על קשר.

"היינו בשבת האחרונה בירושלים, יחד עם מאות מטיילים ששומרים איתנו על קשר", משתפת נחמי. "השבת הייתה מאוד מרגשת, ובשבילנו זאת ממש מתנה - הזדמנות לראות שכל מה שמתחיל שם לא נגמר. החיבור הוא נצחי ואמיתי. כמה טוב לשמוע מכל כך הרבה מטיילים, שהרגע בו הם נכנסו לבית חב"ד היה מאוד משמעותי עבורם. בשבילי, זה הדבר הכי מרגש שיכול להיות".

בס"ד

גילוי דעת

(רשימה ראשונה)

אנו מחזקים את ידיו של הרב רפי פרץ בעמדתו שבראש המפלגה הדתית לאומית חייב לעמוד יהודי ירא שמים ששומר תורה ומצוות.

אין זו סוגיה פרסונלית אלא סוגיה ערכית ציבורית של **שימת נושא יהדותה של מדינת ישראל כנושא המרכזי של המפלגה הדתית לאומית.**

בהרכב הרשימה יש אמירה שמבטאת את סדר העדיפות שלנו. לאמירה הזאת יש השלכות מרחיקות לכת עלינו כציבור, ועל המסר החינוכי שאנחנו מעבירים לילדינו. לכן בלא לפסול שום מועמד אחר חלילה, **אנו רואים חשיבות מרובה בשימת דמות שנושאת את דגל התורה בראש הרשימה.**

בברכה:

הרב שלמה אבינר		הרב שמואל אליהו		הרב דוד חי הכהן	
רב הישוב בית אל		רב העיר צפת		ראש מוסדות אורות התורה	
ראש ישיבת עטרת כהנים				ישיבת נתיבות ישראל בת ים	
הרב מנחם פול	הרב חיים גנץ	הרב משה הגר	הרב שמעון כהן	הרב יהושע ון דייק	
ראש מכון צומת	ראש הישיבה מעלה אליהו	ראש מכינת יתיר	ראש מוסדות בית מוריה ורב שכונה בב"ש	בה של רמת מגשימים וראש ישיבת איתמר	
הרב יהודה סדן	הרב יגאל שפרן	הרב אוהד קרקובר	הרב דוד תורג'מן	הרב יהודה שלוש	
ראש הישיבה הגבוהה עלי	ראש מכון מרחבים ורב קהילה בירושלים	רב הישוב כוכב השחר	ראש ישיבת דימונה	רב בעיר נתניה	
הרב אייל ורד	הרב ברוך וידר	הרב יוסי רודריגז	הרב אפרים ג'יאמי	הרב אלעזר נאה	
ר"מ במכון מאיר ורב קהילה בפ"ת	ראש ישיבת הכותל	ראש ישיבת אילת	ראש ישיבה גבוהה גבעת אולגה	רב המושב קשת	
הרב ברוך סליי	הרב אלחנן הכסטר	הרב דוד הורדן	הרב נחשון כהן	הרב אליהו אלקסלסי	
ראש מדרשת אוריה	רב הגרעין במגדל העמק	רב מרכז העיר הרצליה	רב המושב כפר חנניה	ראש ישיבת בני רחל	
הרב נח לנדסברג	הרב איתמר כהן	הרב מנחם נוביק	הרב אליהו קלרפלר	הרב שמחה שטנר	
רב מושב צפריה ומ"מ בלוד	ראש מכינת מגן שאול נוקדים	רב הישוב משכיות	רב צביה ירושלים	נשיא מוסדות 'נחלת ישראל' ורב במיתר	
הרב יואל קטן	הרב דודי יעקב	הרב מיכאל ברום	הרב מתניה אריאל	הרב זאב שרון	
ראש מכון שלמה אומן	ראש הישיבה התיכונית דימונה	נשיא הישיבה בשילה	ראש ישיבה קטנה שלעבים	ראש מכינת ארזי הלבנון	
הרב איציק אידלס	הרב מאיר סגרון	הרב יעקב לנור	הרב יצחק צורישדי	הרב שלמה אזולאוס	
ראש ישיבת הר שלום (חומש)	רב המושב בר יוחאי	רב הישוב בני נצרים	ראש ביהמ"ד אורות התקוה ת"א	ראש המכינה במשכיות ורב אזורי 'עמק המעיינות'	

הייתי מסורתי. אז מה?

אהרן חברוני

הבנתי שאני מחפש עומק ומשמעות, ומראה הנרות בלבד לא יכול למלא אותם. כשחזר ארצה, הוא חיפש מקום בו יוכל להעמיק את זהותו. "הפריעה לי מאוד המחשבה שהיהדות כל כך מפוצלת. אם יש אמת – איך ייתכן שישנן כל כך הרבה שיטות וכל אחת טוענת לאמת?"

באלנבי התחלתי למצוא תשובות

"הגעתי לה'מקום' באלנבי בתל אביב. שם נחשפתי לתורה כללית, שיוצעת למקם שיטות שונות בפסיפס גדול ומרהיב. זה קנה אותי ועשה לי חשק להעמיק עוד את לימודי התורה שלי. עדיין לא הייתי מחוייב לכולם, אבל הייתי מלא סקרנות להכיר. כך הגענו לישיבה אלול, בירושלים, בו למדתי בחברותא עם בחורי ישיבה ושמעתי שיעורים נפלאים מרבנים. שם הבנתי סופית שהגיעה השעה לחזור בתשובה ולקבל על עצמי קיום תורה ומצוות. כך שבת וציצית הפכו לחלק מחיי ואלו מילאו אותי באור גדול."

אחר כך מגיע הפרק של 'ראש יהודי'. הצורך בשבת והרצון להעמיק יותר את הלימוד מובילים אותו לשמוע שיעורי תורה הנוגעים לבניין הנפש. "למדתי חינוך בתקופה ההיא, וחלק מהשיעורים היו כמובן בפסיכולוגיה. והנה אני מוצא את עצמי מאזין בקשב רב לתלמיד חכם, המבין באופן הרבה יותר עמוק את נפש האדם מאלו שלימדו אותי באקדמיה. הקורס בפסיכולוגיה אותו למדתי מכוון לתת כלים כדי להתמודד עם סוגיות חיים שונות אצל תלמידים, אבל התורה מלמדת את עומק הנפש, את מה שקודם לכלים. זה פשוט עולם אחר" הוא אומר בהתרגשות.

"חיפשתי מקום לעשות את השכחות בצורה הלכתית, וכך הגעתי לראש יהודי. עשיתי שבת ראשונה, והיה מדהים. ניסיתי להסביר לחברים שלי מה תפס אותי, ובאמת לא מצאתי את המילים המתאימות" הוא אומר ומחייך. "תל אביב היא עיר בעלת עניין חומרי גדול מאוד. פתאום אתה נכנס לבית הכנסת, והוא מלא בשירה, בשמחה ובעונג שלא מהעולם הזה. זו המתנה הגדולה שהייתי מאחל לכל חבריי ומשפחתי."

"יש לי משפחה טובה מאוד, שלא זכתה להתחנך לקיום תורה ומצוות", פותח ניר בוארון (28). "המסורתיות התבטאה בקידוש בשבת, ובברכות שהיו אומרים בסעודה. אבל כיוון שלא היה היגיון שעושה סדר בדברים, פחות התחברתי לסגנון הזה". בוארון אומר שעשייה שאינה עונה לשאלות החיים הגדולות, אינה יכולה להיות רצינית. "אתה עושה דברים שבעצם אין להם פשר. למשל – ברכות. מה הסיבה שאתה מברך בשבת, אם בשאר ימות השבוע אינך עושה את אותה פעולה? בסופו של דבר אתה רואה שהעסק הזה עובד על מנגנון הישרדותי; על רצון לשמר משהו לא ברור, ולכן אין בכוחה של המסורתיות לתת כוח ולמלא את החיים בתוכן."

אצל משפחה שומרת תורה ומצוות, קיום המצוות צמוד תמיד לשאלת המשמעות והמחוייבות הנגזרת ממנה. מה באמת 'מחזיק' את המסורתיות? "אני חושב שבעיקר הרצון לאחדות משפחתית. המסורתיות יוצרת מעין דבק כזה, אבל באמת אין לזה אופק משום שזה הולך בסוף לכיוונים חסרי משמעות. כאילו מעבירים את החיים על 'סתם' ובסוף המסורת דועכת מאליה, כי חסרה כאן משמעות עמוקה."

את ההצצה שלו לחיים דתיים ממשיים הוא קיבל באירועים דתיים פה ושם. אבל תחושתו כילד צעיר שהדת ממוסחרת וכרוכה בכסף, הרחיקה אותו והותירה אותו עם הסטראוטיפ ו עם טעם לא טוב.

לאכול סופגניות בניו-זילנד

"רק כשהגעתי לצבא, הראייה שלי השתנתה. פגשתי לוחמים מישיבות הסדר ושם נוצרה הזדמנות לשיחות עומק". שלוש שנים עברו, דרכם של החיילים נפרדה ובוארון יוצא לטיול. "דווקא בניו זילנד, הרחק כל כך מהבית, נפתח בי משהו. זכיתי להכיר את החב"דניקים במקום ולחגוג אתם את חנוכה."

"מראה הנרות וטעמן של הסופגניות עוררו בי געגועים הביתה, אבל הפעם המושג 'בית' ביקש ביטוי עמוק יותר.

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראש יהודי זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

עכשיו תורנו

ראש יהודי
תנועת תשובה ציונית

מתחילים בע"ה ב' ד' אלול (4.9.19)

קורס שליחים

קריאת כיוון לציונות הדתית להצטרפות לתנועת התשובה הציונית כלים ותובנות נפלאים

המחיר 450 ₪
לכני ובנות 225 ₪
מסודר

מועד 21 מעלה

12 מפגשים

תכנית מרתקת

טובי המורים

בירושלים

לפרטים הרשמה: 02-6791122 | 052-5665005 | חפשו בגוגל: קורס שליחים ראש יהודי

רוצים להתנדב בתל אביב בחופש הגדול?

ואהבת לרעך כמוך

ראש יהודי • אהבה • אהבה • אהבה

רכזי נוער וקומונוריות המעוניינים להדביק על מכוניות מדבקות מוזמנים להתקשר לתאם יום התנדבות בטל. 055-2237810

**עשה אזניך כאפרכסת,
יקנה לך לב מבין לשמוע.**
(תגובה דף ג עמוד ב)

מורה? רכזת חברתית? מנהל/ת?
השנה - גם התלמידות שלך
תצורנה חיבור אמיתי!

לב מבין

יוצרות חיבור אמיתי

תכנית שנתית חווייתית ברוח החסידות
לתלמידות אולפנה

מחבר

תכנית מפגשים
שנחית עם מדריכה
קבועה, מחולקת
ליחידות חוכן

רלוונטי

מענה לשאלות
בעבודת ה' בחיי
היום יום של
התלמידה

מותיר חותם

תערוכה מסכמת
ואלבום יצירות
אישי לכל
משתתפת

יוצר

משלב כלים
מעולם הצילום
ומשימות ייעודיות
בחוץ בכל מפגש

מחיר
מיוחד
למשתתפות
ד"ר אב

רוצים לדעת יותר על תכנית הלימוד, להכיר
את סילבוס התכנית ואת האפשרויות השונות?

צרו קשר עוד היום!

רבקה 054-2559229

(באיו מענה השאירו הודעה ונחזור אליכם בהקדם)

levmevin@gmail.com

"אתלה תוכנית, החומר הנלמד
מעשיר, ומעצים, הדרך בה נלמד
השיעור חזיתי במיוחד ומועיל כהמון
נושאים אחרים, תוספת שיעורי
הצילום הנלמדים גם הם מעט בכמה
זמן מוסיפים מאוד ונותנים המון"
ותלמידת ט', אולפנת חורב

"בהתחלה חשבתי שהנה עוד
שיעור שלא באמת מפנימים,
אבל בסופו של דבר באמת היו
כלים לחיים. אהבתי מאוד את
המשחקים והסרטונים המלמדים
באמת. היה שווה!"
ותלמידת ח', אולפנת צביה

ב"ח

לב
לדעת

מעיינותך

האגף
לחברות
יהודית
יוצרים חיבור לנשמה

הפינוס השנתי ה - 4
לרמ"ם ומחנכים

חינוך לאור I תורת החסידות

יום חמישי, ז' אב התשע"ט
אולמי גוטניק רח' בית הדפוס 11,
גבעת שאול, ירושלים

שמרו את התאריך

פרטים נוספים בקרוב

בואו להגשים חלום חלוצי

הצטרפו להתיישבות בצפון בקעת הירדן

כולל משכיות קולט אברכים חדשים

מילגות גבוהות למתאימים
לימוד רציני בדיבוק חברים
ואווירה משפחתית

צילום: הדסה דגא-פיקאר

סרקו את הקוד לצפיה בסרטון על הישיבה

או חפשו "כולל משכיות" ב YouTube

לפרטים : הרב מנחם נוביק 0509021113

הַרְחָאֵי נְשִׁירָה אֶת עֲצָמוֹ

פרשת
חוקת

הַתְּנוּחָה לְנֶלֶךְ

אָמְרוּ לוֹ הַחֲכָמִים: "חֲפֹה, אֲנִחנוּ רוֹצִים לְבָדֵס אֶת הַפָּרָה. הִם הַתְּנוּנוֹ בֶּה וְאֵין לָהּ שְׁלֵשׁ עָשָׂר חֳדָיִם לְפָרָה שְׁהִינָה וְלִעֲצָמָהּ מִפְּטוּת לְעֲדִידִים - סִימָן מְבַהֵר לְפָרָה שְׁהִינָה עַל

וְתִנוּ הַחֲכָמִים מִכָּט וְנָקֵב בְּאֶפֶר הַנֶּזֶק לְאִמְרוֹ לוֹ: "קִרְבַּתְהָ אֶת הַפָּרָה שְׁלֵף. חֲשִׁבְתָּ לְכַסּוֹת אוֹתָהּ לֹא הִלָּחַתָּ. נִחַשְׁתָּ פָרָה אֲדֻמָּה בְּמִסְכּוֹם אֲחֵר."

הַחֲכָמִים הָלְכוּ וְהֵאָפֶר הַחֲחִיר לְכַסּוֹת וְלַעֲרוֹת. "שִׁפְשֵׁף שְׁפָמָתוֹתָיו קֹה עֲשִׂיתָ! בְּמִדַּת הַמִּסְדּוֹת אֵלֶּךְ וְהוֹבְסוּ פָנֶיךָ תְּכַמִּים הֵם הַיְּהוּדִים, בְּרוּךְ שֶׁחֲסַר בְּאַשְׁמָה זֹאת. מְרֹב אֶעֱרֹ וְאִדְבָּרָה - מֵת

(על-פי פסיקתא רבתי, פסקא ד')

אָמְרוּ לוֹ הַחֲכָמִים: "נְשִׁעֲלֵם לָךְ חֲקֻשָּׁה וְהוֹבְסִים". הֵאָפֶר הַיָּד בְּרֹאשׁוֹ לְשִׁלְלָהּ. "טוֹב, קִחַ עֲשִׂיָּה וְהוֹבְסִים". הֵאָפֶר הוֹסִיף לְסַרְבֵּה. הַחֲכָמִים הָאֵלֶּיךָ אֶת הַפְּחִיר, הִצִּיעוּ לוֹ עֲשִׂיָּה, חֲמִשִּׁים, מָאָה - וְהוּא לֹא הִסְפִּים לְסַפֵּר אֶת הַפָּרָה. לְכַסּוֹת אִמְרוֹ לוֹ: "נְשִׁעֲלֵם לָךְ אֵלֶּךְ וְהוֹבְסִים!" זֶה הָיָה הוּן עֲצָמוֹ. לְהִצָּעָה הַזֹּאת הֵאָפֶר הִסְפִּים. אָמְרוּ לוֹ הַחֲכָמִים: "אֲנִחנוּ חוֹזְרִים לִירוּשָׁלַיִם וְמִתּוֹר נְבִיא לָךְ אֶת הַפָּסֶק."

כְּשֶׁהָלְכוּ הַחֲכָמִים הַחֵל הֵאָפֶר לְרִמּוֹד מְרֹב אֲשֶׁר. עוֹד מַעֲט יוֹהִי אִישׁ עֲשִׂיוֹ הוּא קוֹרֵא לְחֲבֵרוֹ הַטוֹב וְסֹפֵר לוֹ אֵיךְ הָאֵלֶּיךָ לְסַחֵט אֶת הַיְּהוּדִים וְלְהוֹצִיא מִהֶם הוּן רַב כְּפִלְפֶן.

וְאֵין עֲלֵה מִכָּט מְרֻשָּׁע בְּעִירָיו וְהוּא אִמְרוֹ לְחֲבֵרוֹ: "עֲכָשׁוּ מִרְאָה אֵיךְ אֲנִי מְרַחֵם אוֹתָם, הֵם מוֹכְנִים לְשִׁעֲלֵם כָּלִי. הַרְבֵּה פָסֶק עַל הַפָּרָה מִפְּטִי שְׁלֵף עֲלֶיהָ עֲלֶיהָ עַל. אֲנִי אֲשִׁים עֲלֶיהָ עַל כָּל הַלְוִיָּהּ, וְהֵם לֹא יִדְעוּ: קוֹה-קוֹה!"

לְסַחֲרָת בָּאוּ הַחֲכָמִים וְהִבִּיאוּ אֶת אֵלֶּיךָ הַזְּהוּבִים. הֵאָפֶר הִבִּיא אֶלֶּיהֶם אֶת הַפָּרָה וְהוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ לְקַבֵּל אֶת הַפָּסֶק.

הֵאָפֶר פָּתַח אֶת דַּלֵּת בֵּיתוֹ וְהִפְתִּיעַ לְרֹאוֹת מוֹלֵד מִשְׁלַחַת קִבְרֹת שֶׁל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל. "שְׁלֹם לָךְ", אָמְרוּ לוֹ הַחֲכָמִים. "שִׁמְעִינוּ שִׁישׁ בְּרִישׁוֹתָי פָּרָה אֲדֻמָּה, הָאֵם נִכַּל לְרֹאוֹת אוֹתָהּ?"

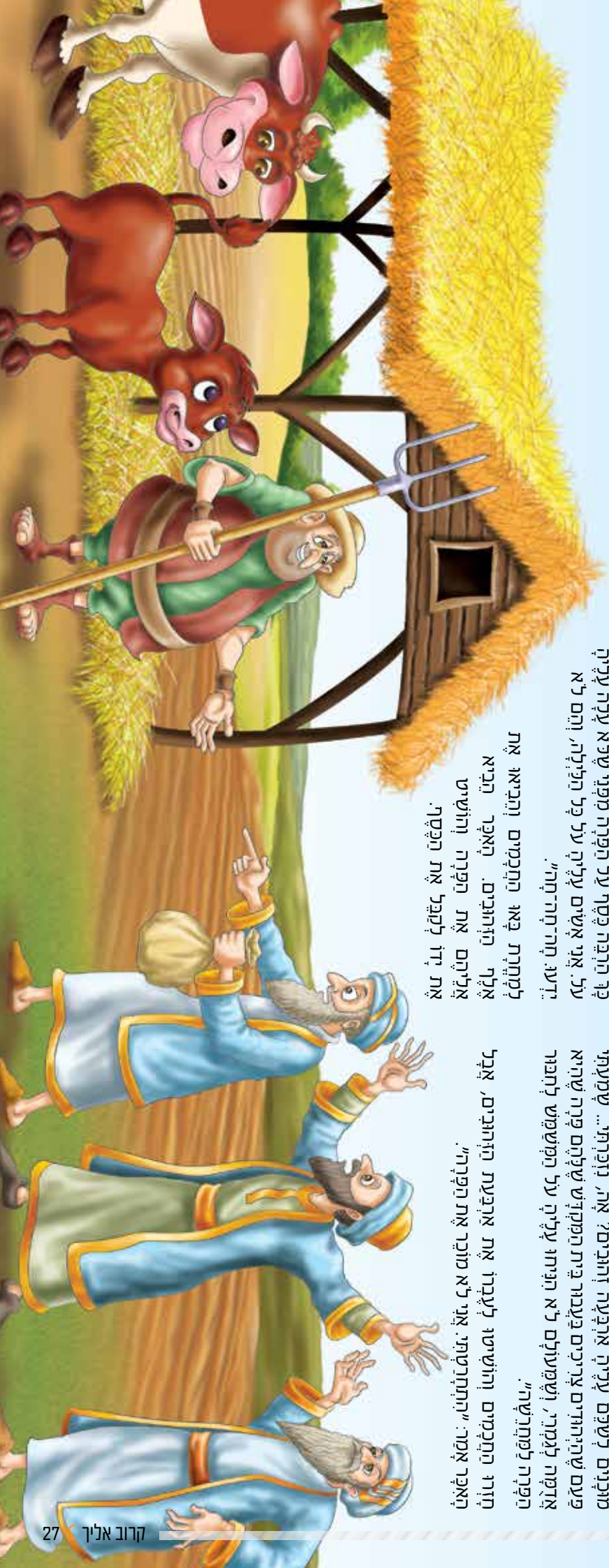
"בְּשִׁחְחָהּ", אָמַר הֵאָפֶר, וְהוֹבִיל אֶת הַחֲכָמִים אֶל הַרְכַּת הַבֵּיתוֹ. הַחֲכָמִים עַל הַפָּרָה, בְּדָמָה אוֹתָהּ מִכָּל אֲדָרָהּ וְאִמְרוּ לְאֶפֶר: "רְצוֹנוֹתָ לְקַנּוֹת אוֹתָהּ."

"כֵּן... לָשֶׁה לֹא", הִשִּׁיב הֵאָפֶר. "שְׁלֹמֹה לִי שְׁלֹשָׁה וְהוֹבְסִים... בְּעֶצֶם, אֲרַבְּרָה וְהוֹבְסִים."

"מִצָּדָה", אָמְרוּ הַחֲכָמִים. "אֲנִחנוּ הוֹלִכִים לְשׁוֹרְפָּהּ לְהִבְרִיא לָךְ אֶת הַפָּסֶק."

בְּשִׁעָה שֶׁהַחֲכָמִים הָלְכוּ לְהִבְרִיא אֶת הַפָּסֶק הַחֲחִיר הֵאָפֶר לְחַשֵּׁב: "לָשֶׁם קוֹה הַיְּהוּדִים צוֹרִיכִים אֶת הַפָּרָה הָאֲדֻמָּה? לָשֶׁה הֵם מוֹכְנִים לְשִׁעֲלֵם עֲלֶיהָ אֲרַבְּרָה וְהוֹבְסִים? אֵה, נִזְכָּרְתִּי... שִׁמְעִיתִי פַעַם שֶׁהַיְּהוּדִים צוֹרִיכִים בְּעִבּוֹר בֵּית הַמִּסְדָּה שֶׁלָּהֶם פָּרָה שְׁחִירָה אֲדֻמָּה לְגָמֵר, וְשִׁפְטוֹלָם לֹא הַנִּחוּ עֲלֶיהָ עַל הַפִּשְׁפֻּשׁ לְחַבּוֹר הַפָּרָה לְסַחֲרָתָהּ."

חֲזָרוּ הַחֲכָמִים וְהוֹשִׁיעוּ לְעִבְרוֹ אֶת אֲרַבְּעַת הַזְּהוּבִים, אֲבָל הֵאָפֶר אָסַר: "הַתְּחַרְחֲשִׁיתִי, אֲנִי לֹא מוֹכֵר אֶת הַפָּרָה."

כ"ק האדמו"ר מטאנא שליט"א

צדקות. באוניות. עממיות

הדולרים והרבי עצר אותו ושאל: "יש כבר מקווה בניו זילנד?".
כשסיים את סיפורו, אמר לי ה'פני מנחם': "שאלתי את אותו יהודי - ממה התפעלת? והוא ענה: 'התפעלתי מהזיכרון של הרבי - איך הוא זכר אותי אחרי ארבעים שנה'. אמרתי לאותו יהודי: יהודי שנשמר בקדושה ובטהרה כמו הרבי מלובביץ', לא פלא שהוא זכר אותך. הוא הכיר אותך בפנימיות שלך, לא בציוור החיצוני שלך. אבל תחשוב על כך שבמשך ארבעים שנה אכפת לו ממקווה בניו זילנד! "
זו הנקודה הפנימית בסיפור הזה - האכפתיות לכל אשר בשם ישראל יכונה.

אל תדבר הרבה

שמעתי מיהודי נכבד בירושלים שאביו היה תלמיד בישיבת מיר אצל המשגיח הדגול רבי ירוחם ליבוביץ', וסיפר שפעם נודע לתלמידי הישיבה שהמשגיח ר' ירוחם שהה למטרת הבראה בעיירת מרפא ופגש שם את בעל ה'אמרי אמת' מגור צוק"ל. באותו מפגש אף נוצרו ביניהם קשרים ונשמעו מפי ר' ירוחם ביטויי הפלגה בגדולתו של הרבי מגור. **אחד האריות שבחבורה בישיבת מיר אמר לר' ירוחם בחריפות: "שמענו שהמשגיח נהיה חסיד גור".** ר' ירוחם חיך ושתק.

המשיך ושאל אותו תלמיד: "מה ראיתם אצלו, רוח הקודש?" ענה ר' ירוחם: "אני לא מבין ברוח הקודש, אבל יש ברייתא דרבי פנחס בן יאיר, שם כתובה שרשרת של אחד עשר דברים שמביאים זה לזה, עד שבאים לידי רוח הקודש. את אחד עשר הדברים שבאים לפני רוח הקודש ראיתי אצלו. אם אתם מאמינים בדברי חז"ל, אתם חייבים להאמין שיש לו רוח הקודש".

על אותה הדרך אפשר לומר על הרבי זי"ע. כתוב בספר 'תנא דבי אליהו': "כל מי ששם עצמו כשור לעול וכחמור למשא, ויושב והוגה

הכיסא שעליו ישב למעלה מארבעים שנה, מאז תש"י ועד לשנת הסתלקותו, הרבי שידר במשך עשרים וארבע שעות ביממה אכפתיות לכל מה שמתרחש בעם ישראל, גם אם זה לא קשור לחסידות חב"ד. דאגתו הגיעה אפילו לאותם אשר לא בשם ישראל יכוננו, שגם הם יקיימו את המצוות המוטלות עליהם. הכל נבע מאותה נקודה - אכפתיות והזדהות רגשית עם כל מה שמתרחש.

באחת הפעמים שדובר אודות הרבי מלובביץ', סיפר לי האדמו"ר בעל ה'פני מנחם' מגור, שהעריך מאוד את הרבי מלובביץ', סיפור אודותיו ששמע ישירות מבעל המעשה: יהודי שהיה נצר למשפחת חסידי גור, היה עשיר גדול, ולרגל עסקיו התגורר במשך תקופה בניו זילנד. יום אחד הוא נסע לבקר את בתו שהתגוררה בניו יורק. **בשנת תש"ט. בהיותו בניו יורק, הוא נכנס פעם למעליית ופגש בתוכה את הרבי מלובביץ',** שעדיין לא היה אז רבי. במהלך העלייה במעליית, נתן הרבי מלובביץ' שלום לאותו יהודי ושאל אותו: "מהיכן מגיע יהודי?" האיש ענה שלרגל עסקיו הוא גר בניו זילנד. שאל אותו הרבי מלובביץ': "יש שם מקווה בניו זילנד?" האיש ענה: "אני נמצא שם לרגל עסקים, לא בשביל מקווה". אמר לו הרבי: "אם יהודי נמצא באיזה מקום, הדבר צריך להשאיר רושם במקום". המעליית הגיעה ליעדה, אותו יהודי נפרד מהרבי לשלום ובפתח המעליית חיכתה בתו. הוא שאל אותה: "מי האיש שעלה אתי במעליית?" והיא ענתה: "זהו חתנו של הרבי מלובביץ'".

עברו שנים. היהודי גמר את עסקיו וכדרכם של אנשים מגזע חסידי, ברכות השנים התחיל לגדל זקן, לחבוש ספודיק ונהיה יהודי חסידי לכל דבר. באחת השנים הוא הוזמן לניו יורק. היה זה בשנת תשמ"ט - ארבעים שנה לאחר הפגישה ההיא. אין צורך לומר שהיהודי שינה צורה לכל דבר. הוא עבר אצל הרבי מלובביץ' בחלוקת

אין מקבילה

את דברי המשנה באבות "ומורא רבך כמורא שמים" – מפרש הרה"ק רבי אייזיק מזידיטשוב זצוק"ל כך: **לפי גודל יראת השמים של רבך, כך גודל יראתך ממנו**. לא פלא הדבר שמהרבי מלובביץ' פחדו החסידים מאוד.

אין למצוא לרבי מקביל בעולם התורני. זהו ידע תורני שאי אפשר לתאר, שמקיף את כל מה שהתפרסם עד היום, בכל שטח, בכל נושא ובכל רמה של עומק, ומדובר בהיקף מלא של כל סוגי הלימוד השונים שנתחדשו בבית המדרש מאז מתן תורה ועד דורו.

אם זה בדרך הלמדנות הליטאית על סדר נזיקין, של רבי חיים בריסקער וכל גדולי ליטא, עם ה"שפיץ" שבהם; אם זה בחלקים האחרים שצריכים להגיע לבקיאות הנפלאה ולפולפול של חכמי גליציה, עם ה"מנחת אלעזר" בראשם; אם זה בקטעים היותר פשוטים ועממיים, שצריכים לשבץ את הפסוק הנכון והמילה הנכונה, מלמעלה עד למטה, בכל עניין נתון; אם זה בעניין של אחד מגדולי הדורות הקודמים; אם זה בהבחנה בין נוסח זה לנוסח אחר; אם זה בהבנה בתחומים שהם בבחינת "רקחות וטבחות".

כולנו יודעים שאין השגות של הראב"ד על הלכות קידוש החודש, הראב"ד כתב בעצמו שלא הגיע לידי מיצוי בהלכות אלה. אבל הרמב"ם כן כתב על זה. כמה מגדולי הדורות האחרונים כתבו על הלכות קידוש החודש? אלה הלכות מאוד קשות, ללימוד דברים אלה זקוקים לידע רחב מאוד. והרבי מלובביץ' מדבר על הלכות קידוש החודש בטבעיות גמורה, כמו אדם שמתכנן איפה יתפלל היום מנחה. הוא מרגיש שם בבית. בעניין זה עצמו הוא מזכיר את הדמות הגדולה שכה העריץ – הרמב"ם.

תופעה שכזאת לא מוכרת לנו בדורות האחרונים. במכתביו הוא מגלה התמצאות בכל נושא ותחום שכתבו לו. פסיכולוגיה, פילוסופיה, מתמטיקה, כימיה ופיזיקה ועוד. אין נושא בעולם שלא כתב עליו ברמה עמוקה, בצורה ממוקדת ובהגדרות ברורות.

אנחנו מכירים עוד גדולים עם ראשים חזקים. אבל האם היה עוד מישהו שגילם בקרבו את כל הידע הזה והיכולת הזו?

וכל הדברים האלה היו רק הבסיס למה שעלה על כולנו – שליטתו העצומה בתורת החסידות, תורת הסוד וכל תחומי המחשבה העמוקה. ביאורי ה"הל"ב" וספרי המהר"ל הם הדברים שאתם הוא רק התחיל. תורתו של הרבי מלובביץ' מקיפה את כל תורת החסידות והסוד עד להפליא.

וכאן בא החידוש הגדול: כל אלה לא נטלו ממנו את החוש לעממיות. הוא היה מסוגל לעמוד מדי יום ראשון ולתת לאנשים מכל הגוונים, מכל הסוגים ומכל הרבדים, את ה"לחש" המיוחד שהם זקוקים לו. בכל העולם ידעו שכאן נותנים מענה לכל אדם בכל נושא. זאת ממש תופעה שלא היה לה אח ורע.

לדאוג לעלוב הנפש

סיפר לי יהודי שהיה נוכח בשעת מעשה:

אחד מגדולי הרבנים נכנס בתוך משלחת של שלושה רבנים שהגיעה אל הרבי מלובביץ' כדי לדבר איתו בעניין יהדות רוסיה. דובר על עניין מסויים בקשר ליהדות רוסיה והרבי מלובביץ' אמר שצריכים לפעול בצורה מסוימת. אמרו לו שלושת הרבנים: "הדרך שהרבי אומר טובה בשביל אותם אנשים שמתכחשים ליהדותם, אבל לנו יש רק מעט משאבים ואפשרויות ואנחנו רוצים לדאוג דווקא לאלה שאינם מתכחשים ליהדותם".

אמר להם הרבי: "אלה שאינם מתכחשים ליהדותם – מבקשים עזרה. אלה שמתכחשים ליהדותם – אינם יודעים שהם צריכים לבקש עזרה. אז למי צריך לעזור?" מי שמבקש, אמר הרבי, לפחות מבקש. ואם הוא מבקש – הוא בסוף ישיג את שלו. בסוף יעזרו לו. אבל היהודי שאינו מבקש הוא מסכן יותר גדול, הוא אפילו לא מבקש.

לשמע הדברים נעמד אותו רב וקרא: "ברוך שחלק מחכמתו ליראיו". עד כדי כך הוא התרגש מצורת החשיבה הזו. חשיבה פשוטה ואומרת שאם מישהו מבקש, זאת סיבה לעזור לו. והרבי אומר שאם מישהו לא מבקש, זו סיבה עוד יותר טובה לעזור לו!

כדי לשמוע את מי שלא מבקש אנו זקוקים לאוזניים מיוחדות. ליהודי שאינו מבקש יש בקשה אילמת, וזאת בקשה יותר עוצמתית. אבל צריכים מישהו עם לב מבין שיטה אופן.

והנה סיפור נוסף שמופיע בספרו של מחנך שהגיע אל הרבי

בתורה תמיד, מיד שורה עליו רוח הקודש". לאלהו הנביא יש השגות ברוח-הקודש. ואני רוצה לשאול: מי יכול להכחיש את השמש בצהרי היום?

"כשור לעול וכחמור למשא" – האם יש מישהו שהגדרה הזאת יכולה להתאים לו יותר מהרבי מלובביץ'? **בשנים האחרונות, במעמד חלוקת הדולרים, הרבי עמד שעות רבות על רגליו כדי לתת ליהודים דולר לצדקה וסירב לשבת. ומדובר כשכבר היה בגיל מופלג. אנשים בני גילו כבר מזמן היו מוצאים טעם בשיכבה נוחה בכורסה. והנה עומד יהודי שעות רבות, ומקבל בסבר פנים יפות את כל אחד ואחד מהעוברים לפניו. היש לך "שור לעול וחמור למשא" גדול מזה?**

ניסו להציע לו מפעם לפעם לשבת, אך הוא מסרב בתוקף, כתוקפו של הרבי מלובביץ', כי הוא רואה עצמו עבד לעם ה'. הוא משרת, עומד ומשמש לכבודם של יהודים, ולא יכול להרשות לעצמו לשבת.

שמעתי מהרבה אנשים את אותה הגדרה: "כשעברתי על ידו ועינינו נפגשו, זה היה נראה כאילו רק אני והוא קיימים בעולם". אין לפני ואין אחריי. אין לו שיחות ואין לו מאמרים, לא התוועדות ולא גישות עם אישים בכירים, לא מוסדות ענפים ולא זרועות חובקות תבל – רק האיש העומד מולו, יהיה מי שיהיה, מעדה כזו או אחרת, מרמה כזו או אחרת, בגיל כזה או אחר. כולו מסור ונתון לאותו יהודי.

"ויושב והוגה בתורה תמיד" – הכרתי יהודי שזכה להכיר את הרבי מלובביץ' עוד לפני קבלת ההנהגה, וגם אחר כך. יהודי שכלל אינו חסיד חב"ד, והוא אומר לי: "אני לא יכול לומר לך בוודאות מה הרבי עשה כשהלך לביתו ברחוב פרזיזנט, אבל אני לך מה הוא עשה בהיותו ב-770. התחלקנו למשמרות כדי לעקוב אחריו. המסקנה מהמעקבים הייתה שלא יכול להיות שהרבי ישן יותר משלוש שעות ביממה. הוא למד בהתמדה כזאת שאין לתאר".

ועוד כתוב ב"תנא דבי אליהו": "כל מי שמיצר בצרתם של ישראל, ומצפה ומחכה ומייחל לביאת המשיח, שורה עליו רוח הקודש". "מיצר בצרתם של ישראל" – היש עוד מישהו שמתאימה לו ההגדרה הזאת? "ומצפה ומחכה ומייחל לביאת המשיח" – היה עוד מישהו שכל-כך ציפה וכך ייחל יום יום, שעה שעה, לביאת המשיח?

ובמדרש רבה לקהלת פרק א' כתוב: "כל מי שמלמד תורה ברבים, מיד שורה עליו רוח הקודש". כמה אנשים שמעו במשך יותר מארבעים שנה את התוועדותיו ולמדו את תורתו ואמרותיו? הקדוש ברוך הוא חנן אותו באריכות ימים לטובת העם. היש עוד מפיץ תורה ברבים ברמה הזאת? אלה הם דברים שחז"ל אמרו. אנחנו לא מבינים מה זה רוח הקודש, אבל כך כתוב במדרש.

נכחתי בשיחה שהתקיימה בין יהודי חסידי קשיש לבין בעל ה'פני מנחם' זצוק"ל, עוד כשכיהן כראש ישיבת 'שפת אמת'. הלה שאל את ה'פני מנחם': "מה מצאתם אצל הרבי מלובביץ'?" אמר לו ה'פני מנחם': "אל תדברו הרבה. הרבי מלובביץ' הוא אדם גדול מאוד מאוד. 'מתגלגלת' אצלו ('סיואלגרט זיך ביי אים') רוח הקודש". שאל האיש: "אתם מאמינים שיש לו רוח הקודש?" ענה ה'פני מנחם': "אני סבור שמי שלא מאמין בזה, הוא אפיקורס!".

כל דמי הנסיעה

היה לי סבא יקר, האדמו"ר מטאלנא זצוק"ל. הוא היה בטל לכל אדמו"ר שהוא. הוא היה הולך ברגל לאדמו"רים מגור ומרחמסטריווקא, ולכל מקום שהיה יכול למצוא בו משהו טוב, בבחינת "חבר אני לכל אשר יראוך". יש כמה מכתבים אל הסבא עוד מהרבי מוהרי"צ זצוק"ל.

בשנת תשמ"ח הוא נסע לחצר לובביץ' ועמד שם יחד עם כולם. היו לו שם קשרים מאוד טובים, ובכל זאת הוא עמד ונדהף עם כולם. **אביו של סבא היה עשיר מופלג והיה לו שם בזמנו בניין מגורים ענק, ובאחת מדיירות המגורים שבבניין התגורר הרבי הריי"צ כשהגיע לאמריקה. הסבא היה אז איתו כמעט יום-יומי. אמנם עברו מאז הרבה שנים, אבל הידידים אמרו לו: "תציג את עצמך, תגיד שאתה האדמו"ר מטאלנא והגעת מארץ ישראל". סבא היה אז בן שמונים וחמש בערך, והוא אמר: "אני? מה אני שווה פה יותר מכולם? ומה אני אגיד? אני מתבייש להגיד מי אני". הסבא שמח על שהוא לא התוודע אל הרבי מלובביץ' ולא אמר מילה.**

כשסבא חזר לארץ, היה מלא בשמחה וסיפר: "כשהרבי מלובביץ' עבר לידי, הוא עשה לעברי תנועה בידו". הסבא עמד שם בדיוק כשהרבי יצא מבית המדרש והציבור שר. הרבי מלובביץ' עבר ליד הסבא, עצר לידו ועשה לעברו תנועת עידוד בידו. הסבא אמר: "בוה קיבלתי ממנו את כל דמי הנסיעה".

איפה אלוקים?

חסיד עמד מחוץ ל-770 באחד הימים, בשעה שהרבי מלובביץ' יצא לעבר מכוניתו, וצפה במתרחש: עמד שם צעיר כבן 25 שלפי לבושו נראה רחוק מאוד מכל סממן של יהדות. הבחור ניגש אל הרבי מלובביץ' ואמר לו משהו. הרבי שמע את דבריו, וענה לו במילים ספורות שלוו בתנועת יד שהראתה כעין כדור גדול באוויר. החסיד הסתכל בהשתוממות על הצעיר הזה, והנה התברר שלא הספיק לו מה שהרבי אומר. היה נראה שהוא ממתין לתשובה נוספת. ואז הצעיר שאל שוב שאלה. החסיד עמד כמובן מרחוק באימה וביראה, ולא העז לגשת ולהתקרב. הפעם, לאחר השאלה השנייה, הרבי מלובביץ' הראה באצבעו לעבר לבו של השואל, ואז חייך חיוך גדול כדרכו בקודש ונכנס למכוניתו.

בשביל החסיד זו היתה "סחורה", ומיד החליט לעקוב אחריו אותו צעיר. הוא ראה שברגע שקיבל את ההתייחסות הזו, נכנס הצעיר ל-770 והתיישב על איזה ספסל למשך זמן מה. אחר כך, כשהצעיר התכוון לצאת, ניגש אליו החסיד וביקש שיספר לו מה קרה כאן. הצעיר סיפר לו שבמשך כל השנים היהדות היתה אצלו ברמה מאוד שטחית, ובימים הקרובים הוא עמד להתחתן עם גויה. ואז קרה משהו שתפס אותו. חב"דניק הניח לו תפילין ברחוב והתחיל לתהות על קנקנו. כשסיפר לו שהוא עומד לשאת גויה, הציע לו החב"דניק שיישג אל הרבי. הצעיר לא ידע שצריכים לקבוע זמן כדי להיכנס אל הרבי, וכך הגיע אל הרבי בהשגחה פרטית בדיוק בשעה שעמד ליד מכוניתו.

שאל החסיד: "מה שאלת את הרבי ומה הרבי ענה לך?" ענה הצעיר: "שאלתי אותו איפה נמצא אלוקים, והוא ענה לי 'בכל העולם', ועשה בידו תנועה כזו בידו שמשמעותה היקף של כל העולם. אבל בשבילי זה לא היה מספיק. אמרתי לו: 'אבל איפה אלוקים נמצא בשבילי?' ואז הרבי הצביע על לבי ואמר לי: 'הוא נמצא פה בפנים, בתוך הלב שלך'."

זה היה כל הדו-שיח בין הרבי לבין הצעיר. לחסיד הייתה אז הזדמנות להסביר לצעיר את דברי הרבי, אבל התברר שזה היה מיותר לחלוטין. הוא מיד ראה שהצעיר כבר עובר מהפך שלם בנפשו. ובסופו של סיפור, באמת אותו קשר פסול ניתק, והרבי מלובביץ' הציל עוד נפש מישראל מדרת שחת.

ניתן להחשיב סיפור זה לאחד המופתים של הרבי, והרי טענו שבלובביץ' לא התכופפו כדי "להרים" מופתים. אבל אני רוצה לקחת את התשובה הקצרה הזו, ולעמוד על טיבה.

אפשר לכתוב בלי סוף על הנושא "היכן נמצא אלוקים" ועל האלוקות

מלובביץ' כשהיה בתפקיד סמנכ"ל משרד החינוך, כמדומני. הרבי שאל אותו כמה שעות יהדות מלמדים בבתי-הספר, והוא פירט כמה שעות לומדים בממלכת-דתי וכמה בממלכת-י. שאל אותו הרבי: "ואתם כוחות הוראה משמשים בשני המקומות?" הוא ענה: "כן".

אמר הרבי: "זאת אומרת, שאם נוריד שעות יהדות מממלכת-דתי זה יכול להוסיף שעות יהדות לממלכת, ואם נוסיף שעות יהדות בממלכת-דתי זה על חשבון הממלכת". השיב האיש: "בוודאי. אם משרד החינוך מסבסד שעת הוראה נוספת למורה, זה בא על חשבון שעות של בית ספר ממלכתי". שאל אותו הרבי מלובביץ': "ולמה שלא ילמדו בבתי ספר ממלכתיים יותר שעות יהדות?" ענה המורה: "בגלל שאין מצידם דרישה, בתי הספר הממלכתיים לא דורשים לימודי יהדות".

ואז הכה הרבי על השולחן – "בעדינות אך בתקיפות", כלשונו של המחנך – ושאל: "ולמי, לפי דעתך, צריכים לעזור? למי שמבין שהוא צריך עזרה או למי שאפילו לא מבין שהוא זקוק לעזרה?"

והרבי נתן לו משל: "אם אתה הולך ברחוב ונתקל בנפגעי תאונת דרכים. אדם אחד שוכב על הכביש וזועק לעזרה, ולידו שוכב מישהו שנפגע כל כך אך אינו מסוגל אפילו לזעוק לעזרה – למי תעזור קודם?" דווקא חוסר הזעקה היא הזעקה הכי מהדהדת! כך סיפר אותו יהודי וסיכם: כל ההסתכלות שלנו היתה שגויה לגמרי, הרבי פקח את עינינו.

הגישה הזאת משתקפת גם באגרות שלו. יש אגרת שהרבי כתב ליהודי שייסד ישיבה באחת מערי ארה"ב, והיה לו ציבור נכבד של אנשים שאינם קשורים לחסידות חב"ד. הוא שלח לרבי מכתב עם בקשת ברכה להצלחה. בתחילתו של מכתב המענה אליו ציין הרבי שבעירו נמצא פלוני אלמוני שהוא אדם שהקדוש ברוך הוא חנן אותו ברכוש, ואפשר לגשת אליו ולבקש ממנו תרומה בשמו של הרבי מלובביץ'. הרבי בעצם תרם לו תורם...

ואז הרבי שואל אותו שאלה: בעניין הנהגת הישיבה, כיצד אתם מטפלים בתלמיד שאינו מראה רצון ללמוד, 'לפי שלפענ"ד, התלמידים הרוצים ללמוד הנה הם כבר בגדר של התחלת היותם בני תורה, אבל שאינו יודע לשאול הנה הוא עלוב הנפש האמיתי וצדקה תהיה לכם אם תעסקו בו'.

בכל ישיבה יש אחוז מסוים של תלמידים שפחות מצליחים. במי משקיעים בדרך כלל? בטובים, כאלה שמשתפים פעולה. אנחנו לוקחים אותם ו"משדרגים" אותם. נותנים להם את החברותות הכי טובות, ומעניקים להם את כל האפשרויות לגדול. ומה קורה עם החלשים?

הרי כולם בני אברהם יצחק ויעקב, רגלי כולם עמדו על הר סיני. מדובר בילדים שהם אולי פחות מוכשרים, אולי פחות שאפתניים, אולי פחות קולניים, אבל אלה נשמות טהורות. מה אנחנו עושים אתם?

היו חוזרים לארץ עם פירורי 'לעקאח' מערב יום כיפור. בשנים היותר מאוחרות כבר ידעו בכל המקומות ש'שיריים' אמנם אין בחב"ד, אבל 'לעקאח' יש בחב"ד. ומי שלא הספיק לקבל בערב יום כיפור, היה מקבל בהושענא רבה.

פעם עבר יהודי בהושענא רבה והתנצל: "הייתי בערב יום כיפור וקיבלתי 'לעקאח', אבל הילדה הקטנה אכלה את הכל ולא נשאר מזה כלום. לכן אני מבקש עוד חתיכה". אמר לו הרבי מלובביץ': "את הגשמיות של ה'לעקאח' הילדה לקחה, אבל בתוך ה'לעקאח' מונחת רוחניות, ואת זה אי אפשר לקחת ממך. שמתי בתוך זה משהו רוחני, וזה נשאר קיים".

והמסר מזה למה שקורה היום: יום ג' תמוז הוא כמו ה'לעקאח' שניתן לאותו אדם, והרבי מלובביץ' מצא לנכון להדגיש שה'לעקאח' הגשמי לא קיים, אבל הנקודה הפנימית שלו קיימת. ניצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, אבל הנקודה הפנימית שלו, הספרות הענפה שלו, קיימת ועומדת. אין היום שום שאלה שאפשר להסתפק בה ואין לה תשובה מלאה, ממוקדת ומפורטת בספרים הנפלאים שהשאיר אחריו. תורתו קיימת, ובאופן של "יתיר מבחינה".

שנמצאת בתוך האדם. כמה דברי היגיון ושכל אפשר לדבר על הנושא הזה של אמונה באלוקים ועל מה שזה מחייב, על תרי"ג המצוות הנגזרות מכוח האמונה ועל לימוד התורה בתור אפשרות ליצירת קשר עם אלוהים. אלה דברים שאפשר לדבר עליהם שנים רבות.

תחשבו רגע על הסיטואציה הזו: הרבי מלובביץ' היה אדם עסוק מאוד, אדם שאין לו זמן אפילו לאכול ולשתות ולישון, ובוודאי לא לצאת לחופש. הוא עסוק בעול כבד של מאות אלפי יהודים שלוששים עיניים לכל תנועה או מילה שלו. והנה עומד לו צעיר יהודי ושואל אותו שאלה: "איפה נמצא אלוהים?" **איך אפשר לענות על שאלה כזו בצמצום, ולומר את הכל בלי לומר מילה? הרי צריכים להתבונן ולחשוב יותר מה לא לומר מאשר מה כן לומר!**

אילו הייתי אני נשאל שאלה כזו, הייתי מתחיל לחשוב איזה אדם עומד מולי: יש אדם שמתאים לענות לו לפי דרך המהרה"ל, יש אדם בעל שיטת חקירה שמתאים לענות לו בהוכחות המאוד אינטלקטואליות שיש לנו. לא חסר מה לומר, אבל איכין את עצמי להרצאה טובה בת שעה וחצי, מתומצתת ככל שאוכל, וכולי האי ואולי אצליח לתפוס את הצעיר הזה.

מה שברור הוא שמה שהרבי מלובביץ' יענה לו – יהיה בעל משמעות מאוד גורלית עבורו. והרבי עונה במשפטים קצרים ועם שתי תנועות ידיים, שיש בהן כל-כך הרבה רוחב וכל-כך הרבה עומק! ועובדה, הדברים חדרו אל לבו של אותו יהודי.

גם בגיל שמונים

יהודי יקר הראה לי מכתב מהרבי מלובביץ' לאביו. כשאביו הגיע לגיל שבעים ושמונה שידלו אותו שיניח תפילין. לאחר שהבין שצריכים להניח תפילין, עבר עליו משבר גדול. הוא הסתכל על עצמו ושאל: אילו פנים יש לי, כאשר עד גיל 78 לא הנחתי תפילין?

כששמע ידידו על שברון לבו, הציע לו שיכתוב לרבי מלובביץ' ויתנה את כאבו ותוגתו. הרבי מלובביץ' ענה לו: היה בהיסטוריה יהודי בשם יוחנן כהן גדול ששימש בכהונה גדולה שמונים שנה, על כל המסתעף והמשתמע מזה, ולבסוף נעשה צדוקי. ומסיק הרבי: אם לאחר שמונים שנות היותו כהן גדול, ירד מהדרך ולכן נקרא צדוקי – מי שבגיל שמונים החליט להפוך מצדוקי לכהן גדול, על אחת כמה וכמה!

במאמר המוסגר, סיפר לי אותו יהודי שהיה מונח בזה "מופת" גדול: לכאורה היה כאן חוסר דיוק קטן, שכן באותה שעה הוא היה בגיל שבעים ושמונה ואילו הרבי כתב לו על ההחלטה להניח תפילין בגיל שמונים. והנה התברר שמלבד זאת שעד גיל שבעים ושמונה לא הניח תפילין, חלפו שנתיים מיום שקנה את התפילין עד שהתברר שהן היו פסולות! כשנודע לו הדבר והוא בן שמונים, חש שהושבר שבר על שבר. בצר לו החליט לעיין מחדש במכתבו של הרבי אליו, ולפתע גילה שכאשר הרבי כתב לו על יוחנן כהן גדול, ציין שבגיל שמונים אפשר להתחיל להניח תפילין ולהפוך לכהן גדול!

אבל מעבר להתפעלותנו מתוכן המכתב ומרוח הקודש שהופיעה תדיר בבית מדרשו של הרבי מלובביץ', עלינו ללמוד מהגישה והשיטה שלו ולהבין שהצלחה נמדדת ביכולת להתמודד ולשרוד, במסוגלות לקום אחרי שבע נפילות.

לעקאח-לקח רוחני

הרבי היה מחלק בכל ערב יום כיפור 'לעקאח' (עוגת דבש). אני זוכר שהחסידיים

תואר שני בהוראת תושב"ע בתוכנית בית מדרשית

תוכנית לנשים

התוכנית מקנה כלים ללימוד גמרא וידע מעמיק ברמה גבוהה במקורות תלמודיים עם הרבנית ד"ר מיכל טיקוצ'נסקי

תוכנית לגברים

התוכנית תפגיש אתכם עם דרכי לימוד גמרא מגוונות ותקנה לכם כלים פדגוגיים להוראת תושב"ע בהשתתפות מגוון ראשי ישיבות ומרצים מובילים

לימודים בחבורה מגובשת

הלימודים מתקיימים בקמפוס היכל שלמה, ירושלים

אפשרות לשנה אחת פרונטלית בקמפוס

ניתן לשלב עם תוכנית 'לפני ולפנים'

המפגישה בין נפש המורה לעולמו של התלמיד, ברוח ישיבת מקור חיים כולל מסע תפילה עם הרב דוב זינגר

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742355 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

איך אפשר לזכור את כל הפרטים בעבודת ה'?

איך נעשים אדם 'פנימי'?

האמת היא שיש סתירה פנימית לא פשוטה בשאלתך, מפני שמי שמבקש להיות פנימי בדרך כלל מחפש זאת במקומות אחרים מאשר על דפי עלון, אף אם הוא חסידי, יקר ובווער. וזו גם עצתי: אבי מורי, הריני כפרת משכבו, אמר לי ש"דבקות היא מחלה מדבקת, לך אצל הדבקים ותידבק בדבקותם".

כך גם בעניין הזה, פנימיות היא עולם מלא, היא שפה, והיא נמצאת אצל האנשים הפנימיים. הדרך להשיג אותה היא להתקרב אל האנשים הפנימיים, ללמוד את שפתם ולהיות מודרך לאור גדלותם ותורתם. על ידי ניתן כך לקנות אט-אט את הקישור לעולם הפנימי שנמצא בכל אחד מאיתנו, ורק מחכה לעזרה כדי להתעורר ולהיות הקול המרכזי בקרבנו. זהו גם הטעם שהתורה ציוותה להידבק בתלמידי חכמים, משום שעל ידי כך אדם זוכה לקנות את מעלותיהם ומידותיהם הטובות.

מה יקרה בימות המשיח?

כבר אמר הרמב"ם שדברים אלו "לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו". יחד עם זאת, הידיעה הכללית על ימות המשיח היא חשובה עד אין חקר וכבר הרמב"ם קבע אותה כאחד מ"ג עיקרי האמונה, מפני שהאמונה בטוב האלוהי מחוברת באופן עמוק לוודאות ולביטחון שהעולם הולך אל הטוב השלם.

עיקר הציפייה לביאת המשיח היא ציפייה לזמנים שבהם הטוב יושפע בעולם ולא יהיו בו קנאה, שנאה ותחרות. הטוב, במובנו העמוק והאמיתי של דבקות אלוהית וקרבת אלוהים, יהיה האור שמאיר את כל הברואים. העתיד המופלא הזה אינו רק סיפור על מה שיהיה אלא גם על עומק האמונה שלנו היום, מפני שהיא קושרת אותנו אל הטוב השלם עוד לפני שהוא הגיע. וזהו מיסודות אמונתנו בה' יתברך, שהרע בעולם הוא חולף וזמני וגם הוא נועד לטובה, וסוף הטוב להאיר באופן שלם מופלא ונשגב מדעתנו.

התורה אומרת "ושננתם לבניך", שיהיו דברי תורה משוננים בפיהם. והכוונה גם לעניין השינון והחזרה. ואכן עולם ההלכה צריך שינון וחזרה ולכן משבחים רבותינו את מי ששונה הלכות בכל יום. עם זאת, כמות ההלכות שאדם נצרך להן למעשה בחיי היום-יום מוגבלת, ובחזרה סבירה הוא יכול לדעת את המעשה אשר יעשה, וגם לדעת מתי עולה לפניו שאלה שאינו רגיל בה ומזיקה בידור וליבון או שאלת רב. רק גדולי עולם יודעים את התורה באופן שיש להם תשובות לכל שאלות החיים, וגם הם צריכים לעיין ולהתחבט בשאלות סבוכות, וזו דרכה של תורה.

רבים לומדים דף יומי, תנ"ך, עין יעקב, משניות וכיוצא בזה, ואף שהם חשובים ויקרים הם אינם יכולים להחליף את לימוד ההלכה, כולל אצל מי שעוסק לפרנסתו רוב היום. וכבר אמר החפץ חיים בהקדמה להלכות שבת, שקשה שלא להיכשל בהלכות שבת אם לא לומדים ומשננים אותן.

כל שבוע נפתח קורס חדש
קורס 3 מפגשים ב-450 ₪ בלבד
קורס יומי 200 ₪

058-4027583

גם דתיים גולשים

קורס גלישת גלים

בחוף נפרד

תכנית אלול במדרשת בינת

צאי למסע לקראת השנה החדשה

✿ תכנית לימודים עשירה ומגוונת ✿ מגורים מלאים במדרשה ✿ טיולים ופעילות חברתית ענפה ✿ שבת תשובה במדרשה ✿ ליווי אישי ובניית קשר משמעותי לטווח ארוך	בואי לחודש של לימוד משמעותי במדרשת בינת צאי למסע אל עצמך שיעניק לך מטען רוחני וקריאת כיוון לקראת חגי תשרי ולכל השנה.

בתאריכים: ח' אלול (8.19) - ח' תשרי (7.10.19)

**נותרו מקומות אחרונים
לשאר תכניות המדרשה:**

לבנת -
בית מדרש לחינוך

תכנית
תורה לשמה

תכנית אלול

שילוב שרות לאומי -
פתח תקווה

יחדיו -
שילוב לימודים

